Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XV Nr. 3951 | 4 pagini — 20 bani | Simbătă 22 iunie 1957

RODUL MUNCII

Strînsul recoltei este așteptat întotdeauna cu nerăbdare de către oamenii muncii de la sate. Și e normal. Doar acum culeg rodul unei munci de un an încheiat. Anul acesta culesul este un prilej de multe bucurii, recolta fiind aproape peste tot bună.

În clișeu: Mecanizatorii Zamfir Carp și Minel Crivac de la secția Postăvari a gospodăriei de stat Popești-Leordeni, au strins din lanul de orz primii snopi. La bucuria lor participă și directorul unității Florin Munteanu care a venit pe cîmp împreună cu organizatorul de partid Vasile Săveanu să vadă cum decurge munca.

Foto: A. CONSTANTINESCU

Mașini electrice de spălat vase

CLUJ — Proiectanții și constructorii de mașini de la „Menajul" din Cluj au realizat pentru prima oară în țară mașina electrică de spălat vase. Noua mașină poate spăla, clăti și usca într-o oră 1.000—1.200 farfurii de mărime normală, 2.800 pahare sau un mare număr de cuțite, furculițe etc. În același timp mașina dezinfectează vasele prin aburire la o temperatură de 100 grade.

Prima serie de mașini electrice de spălat vase pe care muncitorii uzinei le montează acum vor lua curînd drumul cantinelor, restaurantelor, spitalelor și altor unități cu mari bucătării.

(Agerpres).

Inițiativa unor întreprinderi clujene

„Să asigurăm aplicarea salarizării îmbunătățite fără a apela la fondul centralizat"

CLUJ (de la corespondentul nostru). Aplicarea măsurilor pentru îmbunătățirea sistemului de salarizare solicită o sporire a fondului de salarii în fiecare întreprindere. Pentru ca această suplimentare a fondului de salarii să nu afecteze prețul de cost al produselor, colectivele de muncă ale mai multor întreprinderi clujene — ca uzinele „Ianoș Herbak", uzinele „Carbochim", fabrica „Armătura", întreprinderea regională de transporturi auto, fabrica de ulei și produse cosmetice din Cluj — au studiat posibilitatea de a asigura de pe acum aplicarea salarizării îmbunătățite din economii proprii.

Acest lucru se poate realiza pe mai multe căi: printr-o sporire mai însemnată a productivității muncii, prin respectarea prețului de cost planificat la începutul anului, etc. Bineînțeles că în acest scop trebuie aplicate măsurile tehnico-organizatorice propuse pînă acum și trebuie luate noi măsuri tehnico-organizatorice prin intensificarea consultării muncitorilor în cadrul consfătuirilor de producție.

Discutarea acestei importante inițiative pornită sub lozinca „Să asigurăm aplicarea salarizării îmbunătățite fără a apela la fondul centralizat" a avut loc joi după amiază în aula Universității Bolyai din Cluj, în cadrul unei consfătuiri organizată de către Comitetul orășenesc Cluj al P.M.R. și de Consiliul sindical local din Cluj cu directorii, inginerii șefi, contabilii șefi, secretarii organizațiilor de partid și președinții comitetelor de întreprindere din mai multe întreprinderi clujene.

În cadrul consfătuirii s-au prezentat mai multe referate. În referatul său, tov. ing. Alexandru Szabo, directorul tehnic al uzinelor „Ianoș Herbak", a arătat că în această întreprindere experimentarea sistemului de salarizare îmbunătățit se va face între 1 august și 31 decembrie, pentru care este necesară o suplimentare a fondului de salarii de 2.500.000 lei. Referentul a arătat că realizarea acestei sume este posibilă prin forțele proprii ale întreprinderii, prin aplicarea unor măsuri tehnico-organizatorice. Numai prin înlocuirea ramei de talpă cu material sintetic la încălțămintea pentru copii, înlocuire care nu afectează calitatea produselor, se va putea realiza o economie de circa 800.000 lei anual. De altfel trebuie arătat că și pînă acum — în primele cinci luni ale anului — la uzinele „Ianoș Herbak" s-au realizat economii în valoare de peste 1.500.000 lei.

Au mai luat cuvîntul în acest sens delegații uzinelor „Carbochim", ai fabricii „Armătura", ai fabricii de țigarete, etc. Ei au apreciat că este posibilă acoperirea suplimentării fondului de salarii, prilejuită de aplicarea salarizării îmbunătățite, din economiile realizate la diferite capitole, fără a se apela la fondul centralizat al statului.

În acest sens reprezentanții acestor întreprinderi și-au luat angajamente concrete.

Solemnitatea de la Prezidiul Marii Adunări Naționale

La Prezidiul Marii Adunări Naționale a avut loc vineri la amiază solemnitatea înmînării titlurilor de „Artist al poporului din Republica Populară Română", „Maestru emerit al artei din Republica Populară Română", „Artist emerit al Republicii Populare Romîne", precum și conferirea Ordinului Muncii, unor oameni de artă și alți lucrători din domeniul culturii.

La solemnitate au participat tovarășii: dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, Anton Moisescu, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, A. Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, Constanța Crăciun, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii.

Tovarășul dr. Petru Groza a felicitat călduros pe cei distinși cu înaltele titluri și ordine urîndu-le îndelungată și rodnică activitate.

Din partea celor distinși au mulțumit Ion Jalea, Ladislau Grof, Florica Muzicescu și Victor Mono Ciacanica.

(Agerpres)

Invitație la o excursie pe Retezat

Totul s-a petrecut precum vă spun: plecau cîțiva prieteni pe Retezat. În întunecimea vagonului siluetele se conturau vag. Era aproape liniște. În colțul turiștilor o voce visătoare tot povestea. La un timp, ici colo somnul își făcu de lucru. Liniștea devenise mai mare, întunericul mai deplin. Numai o voce visătoare se tot auzea povestind cînd mai aprins, cînd mai domol, despre taina încă din vechime cunoscută a Retezatului. O voce visătoare toți povestea și munții înșiși parcă se dezvăluia ca o sugestie de basm, ca un izvor de încă nespuse legende.

Te vei fi închipuit atunci și tu, călătorule, călcînd cu pasul potecile subțiri pe unde numai caprele negre se încumetă, printre zimțuri și creste, printre creneluri de granit învăluite în ceață. Soarele va fi arzînd mai viu cînd l-ar fi lăsat norii să mai răzbată. Norii. Firește norii. Sub acele creneluri, în jos de picioarele tale, se fac și destac, ferecă și desferecă privelești de multă măreție. Iar fruntea ți-o mîngîie albastrul albiriu al nesfîrșitelor întinderi.

O voce visătoare toți povestea.

Masivul Retezat aduce cu sine un semn de vechime, un zvon de datini și obiceiuri. Ghicești înainte de a ști, că prin această încă din străvechimi țară a Hațegului, pe care Retezat nu o mărginește ci o continuă, s-au petrecut în vechimi uitate acel soi de întîmplări spre care nici gîndul nu se îndreaptă fără a se fi pregătit mai înainte ca pentru o mișcătoare și caldă solemnitate.

. . . . . .

Dimineața ne-am trezit în chiar această legendară lume a visurilor, în care pînă și prima gară pregătită să ne primească își spune Sub Cetate, ca pentru a ne ajuta să continuăm, deși treji acum, visul îndantelat de atîta frumusețe.

La Sub Cetate, înainte chiar de a vedea gara și oamenii, Retezatul însuși îți spune bună dimineața. Credeți-ne, dacă totul n-ar fi decît închipuire și încă urarea de bună dimineață cu care te întîmpină Retezatul la Sub Cetate este un adevăr. Trenul din care ai coborît a alunecat încet prin fața ta și s-a dus. Trenul, și el, e un element al decorului. Te-a adus, te-a lăsat și pulălie acum domol cotind mai departe prin valea Streiului. Și cum se duce, ca o cortină trasă într-o singură parte, îți deschide în zare lanțul muntos al masivului care domină întreaga vale, ușor atenuat de vălul cerului încă nelimpezit. Către mijloc, cu umerii în vata străvezie a ceții, vîrful Retezat pare a-și fi scos cu bună știință cușma să-ți ureze bună dimineața. De aci și numele. Fără cușmă e ca un vîrf retezat, ca o frunte descoperită căreia-i place să te salute. Vom mai vedea noi vîrful acesta de taimă al masivului Retezat, dar nu din toți locul ne va mai apare așa, cu cușma lăsată, cu umerii în vata ceților, ca o uriașă strajă a locurilor acestea, gata la fiecare nou răsărit să îți spună, cum ne-a spus nouă în acel zori de zi, bună dimineața.

Gara e plină de lume. Zi de tîrg mic la Hațeg. Oameni mulți și fiecare om cu desaga lui. Dintre bărbați unii poartă cîte o toporișcă, alții cîte un ciomag, un băț de drum în care se sprijină într-o ținută comună caracteristică, cu palmele una peste alta, sau pe care îl cumpănesc ușor, pe umăr, ducîndu-și desaga în legănatul moale al mersului lor rar. În spate, o manta, o haină mare, neagră, de stofă subțire, cu mîneci lungi și atîrnînd pînă aproape de genunchi. Haina aceasta mare și neagră, bună pentru răcoarea dimineților de vară din acele locuri, cu mînecile niciodată purtate altfel decît atîrnînd, dă statului bărbătesc o linie necum căutată dar aleasă, și grupurile care se formau, bărbații mai departe roată în jurul desagilor puși jos, armonia unei izbutite compoziții plastice vii.

Înșfirșit bărbații ca bărbații, dar femeile.

Bărbații erau voinici, femeile drepte. Povara desagilor mai mare ca a bărbaților, statura ceva mai mică, trupul ceva mai puțin. Pe lîngă desagă un coș rotund, de nuele. Erau femei cu cîte două coșuri, unul mai mare, unul mai mic. Povară grea. Povara obosește, îmbătrînește mai repede. Cu toate astea cît de drepte, nu țepene ci mlădioase dar drepte își purtau femeile acestea povara. Înainte de a-i vedea fața trebuia să-i admiri acestei femei trumusețea ținutei.

Un piept negru, rareori colorat, peste cămașa cusută cu linii și flori, numai alb și negru, bogată în piept, strînsă spre mijloc de brîul îngust al unei fuste largi și lungi pînă la o palmă de pămînt. O basma neagră abia înflorată. Părul mai mult negru, negru de tot. Ochii mai mult căprui, mari sub sprîncene bogate și gene lungi. Fruntea înaltă, ușor bombată, pierde ceva din farmecul ei ascunzîndu-se sub umbra basmalei. Fără basma, cum merg numai fetele, ochii sub fruntea înaltă și ușor bombată, cu sclipiri mate, par încă mai mari, mai scăpărători.

Dar toate astea nu-s nimic pînă nu le auzi vorba.

Vorba e ușoară, curge domol, moale ar zice. Vorba nu se întrerupe, nu se rostogolește. Sunetele înalte au pierdut orice stridență, cele joase orice duritate. Cînd o auzi de prima dată, parcă vorba însăși este luată cu binișorul, să nu cadă, să nu se frîngă. Parcă-i un pruncușor alintat, parcă-i o doină spusă cu melodia și ritmul uitate, dar păstrînd întreagă calda vrajă a cuvintelor.

★

Excursia abia începea peste crestele acestui rar întîlnit monument al naturii. Vor fi de povestit întîmplări, peripeții și farmecul original al întinsului masiv cu locurile sale de munte, cele mai înalte din cîte avem în țară, cu terasele și căldările care amintesc la tot locul de trecerea zdrobitoare a ghețarilor.

Dar mișcătoarea poezie a celei dintîi zile a rămas ca o invitație.

Retezatul își așteaptă oaspeții, la Sub Cetate, cu bună dimineață.

NICULAE BELLU

BICAZUL IN PREAJMA UNUI EVENIMENT SĂRBĂTORESC

La Bicaz domnește zilele acestea o înfrigurată emoție, frămîntare și nerăbdare. Constructorii hidrocentralei „V. I. Lenin" se pregătesc pentru marele eveniment care-i va constitui mutarea albiei Bistriței. Invitații elegant tipărite, cu desenul colorat al viitorului baraj ce va stăvili și reglementa cursul Bistriței, au următorul conținut: „Constructorii celei mai importante lucrări din prima etapă a planului de electrificare a țării — hidrocentrala „V. I. Lenin" de la Bicaz — au reușit să termine cu succes prima parte din temelia barajului de pe Bistrița. El vor scoate din matca seculară apele rîului și le vor trece pe malul stîng, peste fundația marelui stăvilar. Vă împărtășim cu dragoste bucuria acestei victorii și vă transmitem marea dorință a întregului colectiv de constructori de a vă avea în mijlocul lor la sărbătorirea acestui succes".

Directorul general al hidrocentralei „V. I. Lenin", tov. ȘTEFAN BUDESCU ne împărtășește cîteva amănunte legate de mutarea albiei Bistriței

Această călduroasă și impresionantă chemare se adresează nominal unui mare număr de oameni care au contribuit direct sau indirect la munca celor ce înalță barajul. Prin ea sînt vizați însă mult mai mulți, toți oamenii muncii din țara noastră, care vor fi alături de constructori, le vor închina un frățesc gînd de laudă, de încurajare.

Dorința oamenilor muncii de a ști ce se petrece în aceste momente la Bicaz, l-am dat curs adresîndu-ne tov. **Ștefan Budescu**, directorul general al uriașei lucrări, și solicitîndu-i să ne răspundă la cîteva întrebări. Prima întrebare s-a referit bineînțeles la stadiul actual al lucrărilor și la importanța mutării albiei Bistriței.

— Lucrările de organizare și de construire a hidrocentralei noastre au început încă de la 1 aprilie 1950 — **ne-a răspuns tov. Budescu.** Este firesc deci, că după șapte ani de activitate, constructorii hidrocentralei, și în special ai barajului, priveso cu deosebită bucurie o etapă extraordinar de importantă. Este vorba de încătușarea Bistriței, stăpînirea ei; omul a luat asupră-și manevrarea și folosirea puterii uriașe a Bistriței care nu-și va mai putea face de cap, nu va mai face ravagii. Este incontestabil o victorie și nu din cele mai neînsemnate. Gîndiți-vă: un masiv din beton armat în care intră o cantitate de 1.040.000 m.c. de beton; o înălțime de 126 metri, o deschidere de 440 metri, o lățime la fundație de 120 metri, sînt fără îndoială proporții uriașe. Nu exagerez cînd afirm că barajul hidrocentralei noastre este unul din cele mai mari din lume. Despre importanța sa pentru electrificarea țării s-au spus multe. Adaug că el va da posibilitatea recuperării a cel puțin 10.000 ha. pămînt numai în bazinul Bistriței.

— Vor continua să circule plutele?

— I-am întrebat pe tov. Budescu, deoarece în ultimul timp numeroși cititori plini de curiozitate, ne-au adresat această întrebare.

Zîmbind, tov. Budescu ne-a mărturisit că de această problemă nu se ocupă constructorii hidrocentralei ci alți factori, dar că totuși, din informațiile pe care le are îmi poate spune că pe noua albie făurită de constructori plutele vor continua să circule normal, fără dificultăți. Neîndoios însă că, după ce vom zăvori complet albia Bistriței și cursul ei va fi îndreptat către tunelul hidrocentralei, plutele nu vor mai putea circula decît pînă la Izvorul Muntelui, urmînd ca acolo să se găsească altă soluție corespunzătoare de transport a lemnului. Dar am mai spus, aceasta e o problemă care nu ne aparține și care va fi rezolvată de factorii corespunzători.

— Am vrea să ne spuneți cîteva cuvinte despre starea de spirit în momentul acesta în rîndurile constructorilor hidrocentralei, despre fapte care să ilustreze această stare de spirit?

— Ar fi greu de explicat în cuvinte starea de spirit a oamenilor. Pot să vă spun doar că conducerea hidrocentralei s-a angajat în fața guvernului și partidului că va da în funcție prima parte a hidrocentralei în 1960. Ca întotdeauna, în acțiunile lor, constructorii hidrocentralei se vor ține de cuvînt. Cred că cuvîntul entuziasm nu reușește încă în întregime să caracterizeze starea de spirit din acest moment a constructorilor noștri. Dar să las faptele să vorbească: termenul nostru fixat pentru a muta albia Bistriței era de 1 august. Noi ne-am angajat să-l scurtăm pînă la 1 iulie. Și iată că, afirm cu deplină tărie că **pînă mîine 22 iunie** (interviul a fost luat ieri 21 iunie — n.n.) **toate lucrările de pregătire și de zăgăzuire vor fi terminate urmînd să se mai facă doar ultimele finisări.** Despre starea de spirit a oamenilor ne putem da seama știind că ritmul de lucru în aceste zile

SANDU MANEA

(Continuare în pag. 2-a)

Punctul pe i

Unii tovarăși nu restituie cărțile împrumutate de la bibliotecile întreprinderilor

— Îți lipsesc cîteva cărți noi apărute...

— Încă nu le-a adus la biblioteca întreprinderii...

Desen de Gh. CHIRIAC

Semnarea unui Acord comercial între R.P.R. și R.P. Ungară

La 20 iunie 1957 s-a semnat la Budapesta Acordul comercial și de plăți pe anul 1957 între Republica Populară Română și Republica Populară Ungară.

În baza acestui Acord, Republica Populară Română va livra în acest an: instalații și utilaj petrolifer, produse lemnoase, produse chimice, materiale de construcție, hîrtie rotativă, sare, precum și alte mărfuri necesare economiei ungare.

Republica Populară Ungară va livra: mașini și utilaje industriale, instalații pentru telecomunicații, diferite instrumente, medicamente, produse chimice, precum și alte mărfuri necesare economiei romîne.

Acordul a fost semnat din partea română de Ion Vidrașcu, președintele delegației romîne, iar din partea ungară de Droppa Gusztav, președintele delegației ungare.

La semnare au fost de față, Sebes Istvan, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, precum și funcționari superiori din Ministerul Comerțului Exterior al Republicii Populare Ungare.

A asistat Ion Popescu, ambasadorul Republicii Populare Romîne.

Tratativele s-au desfășurat într-o atmosferă prietenească și de înțelegere reciprocă.

(Agerpres)

Primirea de către tovarășul Chivu Stoica a ambasadorului R. D. Vietnam

Vineri, 21 iunie, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, tovarășul Chivu Stoica, a primit în audiență pe noul ambasador al Republicii Democrate Vietnam la București, Nguyen Van Kinh.

Succesele laminatorilor hunedoreni

DEVA. — Laminatorii de la Combinatul siderurgic Hunedoara, care dețin de aproape doi ani steagul roșu de fruntași pe țară, în sectorul laminoare, au îndeplinit planul de producție pentru primul semestru al anului acesta cu 10 zile înainte de termen. În dimineața zilei de 21 iunie, pe rolele laminoarelor au început să circule tagle de oțel laminate în contul semestrului II.

Laminoriștii hunedoreni au sporit anul acesta productivitatea muncii cu 8,08 la sută față de plan.

(Agerpres)

Propunere pentru recompensare

CUNOȘTEȚI CAZUL?

În înfățișarea țăranilor unor sate din raionul Buhuși a intervenit o schimbare. Nu mai domină ca de obicei doar verdele obsedant și galbenul molatec. Din loc în loc, mai ales în preajma satelor Costișa, Cîndești, Ruptura sau Mastacăn întîlnești și puncte negre. Pe măsură ce timpul se scurge, acestea încep să bată în roșu, fapt de pe urma căruia peisajul nu are decît de cîștigat.

Nu știam cui se datorește acest efort menit să ridice valoarea estetică a peisajului buhușan. Acum însă am aflat. Sîrguincioșii sînt anumiți tractoriști de la S.M.T. Podoleni. Totul a pornit de la o „inovație" a lor. Lucrurile au decurs cam așa. Tractoriștii nu se împăcau cu indicațiile existente în ceea ce privește întreținerea mașinilor agricole. Le socoteau demodate și căutau să scape de ele frămîntîndu-și creierii pînă la istov. Și iată că le-a venit o idee. Era atît de simplă și de ușor aplicat încît aproape că nu le venea să creadă că ei au zămislit-o. Totul constă în a proceda exact invers decum prevăd instrucțiunile.

Te obligă să bagi mașinile după lucru în remiză? Ei bine — zic unii tractoriști — tu trebuie să le lași sub cerul liber, acolo unde ai lucrat, în ploaie, în soare, în furtună. Spun instrucțiunile că trebuie să ștergi și să ungi mașinile? Atunci lasă ca ruginea să ajungă pe ele de un deget de groasă. Au în fine pretenția să înlocuiești piesele uzate și să pui la loc pe cele care s-au pierdut? Tu tractorist procedează invers astfel ca să dai prilejul primului trecător să desfacă șuruburile și să ia de la mașini oricare parte pofticește.

Așa s-au gîndit tractoriștii din Podoleni. Și așa au și procedat după ce au terminat muncile de primăvară. Rezultatul îl constituie punctele mai întîi negre, pe urmă cărămizii și înfîrșit roșii de care am amintit la început și care nu sînt altceva decît mașinile lăsate de ei la voia întîmplării în satele enumerate. Așa de bine s-au conservat acolo, încît, cufundate în pămînt cum sînt, nu vor să se dea duzului măcar de le-ai trage și cu trei tractoare.

Se spune că, mîndri de isprava lor, tractoriștii din Podoleni umblă prin țară să-și împărtășească „experiența" și altor confrați. Au întîlnit însă nu știu unde niște înfumurați care pretind că ar fi avut ideea cu lăsarea mașinilor în cîmp înaintea lor. Bineînțeles că sînt clevetitori. Luăm apărarea tractoriștilor din Podoleni și adeverim pe această cale că lor și numai lor le aparține „inovația".

Ni se pare însă că tovarășii din cadrul sovietului regional S.M.T. Bacău nu cunosc acest caz și deci nu au putut să ia vreo măsură pentru „recompensarea inovatorilor". Ne grăbim să-i ajutăm să lichideze această omisiune, aducîndu-le la cunoștință faptul. Nădăjduim că-l vor analiza și vor trage din el concluziile care se impun. În orice caz „inovatorii" din Podoleni merită o „recompensă" cît mai grasă. Să vedem pînă la urmă cu ce se vor alege.

I. PAVELESCU

Tot mai mulți snopi

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). Zilele acestea, orzul de pe întinsul celor 180 de ha. ale gospodăriei agricole de stat Afumați a dat în pîrgă.

Muncitorii au și ieșit la secerș. După șase ore de muncă, o suprafață de peste 20 ha. era împînzită de snopi.

★

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). Primii care au ieșit la recoltat în regiunea Timișoara au fost muncitorii gospodăriei agricole de stat Jamul Mare, care în prima zi au strîns, cu ajutorul secerătorilor legători, orzul de pe o suprafață de 50 ha. Evaluările făcute au arătat că producția medie de orz este de 2.000 kg. la ha.

★

ORADEA (de la corespondentul nostru). Vremea călduroasă din ultimele zile a permis muncitorilor de la gospodăria de stat Săcueni să treacă la recoltarea culturilor de rapiță.

Pînă în ziua de 20 iunie ei au recoltat o suprafață de peste 40 ha. și au trierat primele 13 ha. Din calculele făcute pînă acum s-a stabilit că producția medie de rapiță obținută pe 1 ha. va fi de 1.000 kg., întrecîndu-se astfel cu 100 kg la ha. producția planificată.

90% din suprafața agricolă a regiunii Constanța este cooperativizată

Cooperativizarea agriculturii în regiunea Constanța se apropie de sfîrșit. Astfel în raionul Tulcea, ultimul din această regiune pe cale de a termina cooperativizarea agriculturii, în primele 20 de zile din luna iunie au intrat în gospodării agricole colective, cooperative agricole de producție și întovărășiri agricole peste 4000 de familii de țărani muncitori.

În cele 36 gospodării colective și 42 de întovărășiri agricole din raionul Tulcea sînt cuprinse în prezent 10.885 familii de țărani muncitori, adică 76,44 la sută din numărul total al familiilor. PÎNĂ LA 20 IUNIE, PROCENTUL DE COOPERATIVIZARE A AGRICULTURII REGIUNII CONSTANȚA A AJUNS LA PESTE 95 LA SUTĂ DIN NUMĂRUL TOTAL AL FAMILIILOR ȘI LA APROAPE 90 LA SUTĂ DIN SUPRAFAȚA AGRICOLA A REGIUNII

Aniversarea orașului Leningrad

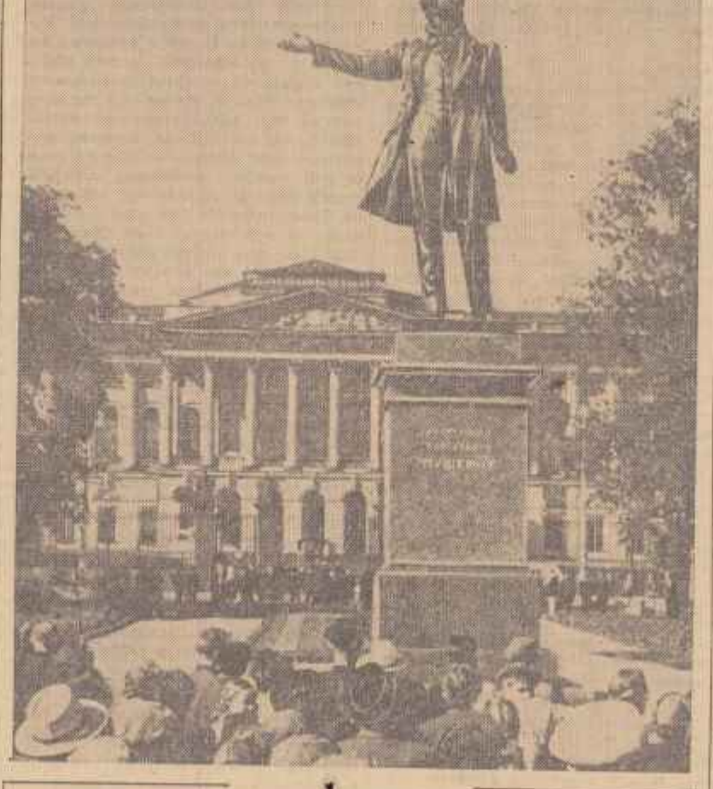

Mîine se va sărbători cea de a 250-a aniversare a orașului Leningrad. În întreprinderi, institute de învățămînt, cluburi, au loc adunări festive consacrate jubileului. La 19 iunie, mii de locuitori ai Leningradului s-au adunat în Piața Iskusstv, una dintre cele mai frumoase piețe ale orașului, pentru a asista la dezvelirea monumentului marelui poet rus A. S. Pușkin. În clișeu: Monumentul lui Pușkin din Piața Iskusstv.

Telefoto: AGERPRES

Citiți în pag. 4-a: Corespondență telefonică specială de la Leningrad.

SE CONSTRUIEŞTE IN BUCUREŞTI

Ni se întîmplă deseori, la drumurile cotidiene prin oraş, să observăm o scheleărie nouă ce se ridică, o clădire nouă, apărută pe una din străzile ce le parcurgem. Aceste construcţii, numeroase, înălţate în colţuri diferite ale oraşului, schimbă neîncetat aspectul Capitalei noastre, o îmbogăţesc.

Să enumerăm cîteva din aceste construcţii în curs de execuţie.

● Pe bulevardul Muncii, în apropierea stadionului „23 August" se construiesc 11 blocuri cu 296 apartamente, totalizînd 24.454 m.p. de construcţii. În anul viitor, lucrările de pe b-dul Muncii vor continua, proiectul prevăzînd o piaţă în axul stadionului, înconjurată de încă şapte blocuri.

Pentru că sîntem la capitolul locuinţe muncitoreşti, putem aminti că în str. Gălşu sînt în construcţie două grupuri mari de locuinţe cu 800 de apartamente de cîte 1—2 camere — printre care sînt prevăzute creşe, grădiniţe de copii şi magazinele respective — şi că în cartierul Griviţa, în apropierea cinematografului „Înfrăţirea între popoare", se construieşte un nou cartier de blocuri.

La construcţiile acestea, executate din fondurile statului, se adaugă numeroase alte construcţii individuale sau prin cooperare.

● În ceea ce priveşte construcţiile de interes social-cultural, în parcul „23 August", într-o depresiune aşezată între lacul artificial şi Turnul paraşutiştilor, se lucrează la executarea unui patinoar artificial pentru concursuri de hochei pe gheaţă, patinaj viteză sau artistic. Pista de 20 x 60 m. va fi înconjurată pe trei laturi de gradene (tribune) din plăci de beton prefabricate, care vor primi 12.000 spectatori. Construcţia prevede vestiare, săli de încălzire, duşuri, bufet. Pe malul lacului e aşezată uzina frigorifică a patinoarului, montată cu utilaj adus din R. Cehoslovacă. Folosirea patinoarului va fi posibilă pînă în lunile martie-aprilie, adică pînă la o temperatură de plus 15 grade.

Se mai construieşte un complex sportiv în spatele uzinelor „23 August", care prevede un stadion de circa 10.000 locuri, un poligon de tir, terenuri de antrenament, o piscină acoperită şi o bază de sport.

Pe b-dul Muncii este în curs de construcţie un spital ultra-modern, cu o capacitate de 150 paturi. El va aparţine uzinelor „23 August". Fiecare cameră a spitalului va fi prevăzută cu aparate de radio cu cască, cît şi cu aparate de televiziune.

În cartierul Griviţa, la atelierele Complexului C.F.R., se ridică o cantină modernă, cu o capacitate de 3.000 de locuri, dotată cu dependinţele şi utilajul necesar.

● Bucureştenii vor mai avea pînă la sfîrşitul anului încă trei cinematografe noi, unul în Ferentari, al doilea pe str. Drumul Serii şi al treilea pe b-dul 30 Decembrie.

● N-au fost uitaţi nici artiştii plastici. Pentru ei s-au ridicat în strada Emil Pangrati trei construcţii avînd panourile dinspre nord în întregime de sticlă. Aceste construcţii, care se află acum în stadiu final, cuprind ateliere de pictură şi sculptură.

Sînt numai cîteva din numeroasele construcţii ce se ridică în Capitală. Ele schimbă, pe neînţelite, fizionomia oraşului nostru, îl înfrumuseţează, îl îmbogăţesc necontenit. E lesne de imaginat cum va arăta după ani capitala fără noastre, capitala unui stat socialist.

Deschiderea muzeului de artă plastică din Iaşi

IAŞI — În Palatul culturii din Iaşi s-a deschis muzeul de artă plastică, primul din cele 5 muzee care vor funcţiona în palat. Sînt aici peste 400 de picturi aparţinînd şcolilor franceză, flamandă, olandeză, spaniolă, italiană şi pictorilor români: Panaitescu, Aman, N. Grigorescu, Luchian, Andreescu, Vermont, O. Băncilă, C. Resu, Steriadi, Petraşcu, Pallady, Tonitza, Iser etc., lucrări de grafică şi sculptură. În cele 45 de zile de la deschidere muzeul de artă plastică a fost vizitat de aproape 10.000 persoane din localitate şi din ţară, precum şi de oaspeţi de peste hotare în trecere prin Iaşi.

Tradiţia jocurilor şi cîntecelor populare

Pe marginea activităţii culturale de masă în unele raioane din regiunea Piteşti

O veche şi frumoasă tradiţie a jocurilor şi cîntecelor, statornicită în multe locuri din regiunea Piteşti, a dus şi duce încă — şi în afara hotarelor regiunii — faima mîndrelor costume, a dansurilor moştenite din bătrîni. La Malu cu Flori, o comună cu un nume atît de sugestiv, oamenii îndrăgesc şi păstrează cu sfinţenie obiceiurile încetăţenite la joc, la teatru sau la cor; în pitorescul Rucăr, la Domneşti sau la Ştefăneşti, la Budişteni sau la Zlătărei, sătenii au devenit spectatori permanenţi la programele prezentate de brigăzile sau echipele artistice ale căminelor culturale. Şi nu numai odată, au avut bucuria piteştenii să-şi vadă echipe din regiune apreciate în rîndul celor mai bune din ţară.

Pregătiri intense şi emoţii...

Şi acum, ca şi altădată, în regiunea Piteşti se duce o muncă culturală variată în care sînt antrenaţi mii de oameni ai muncii. Ea se desfăşoară în această perioadă de vară, în cadrul concursului cultural artistic. La fiecare raion, sfaturile populare raionale şi comunale au organizat concursul între brigăzile, echipele artistice şi corurile din comune, au selecţionat pe cele mai bune şi au fixat locul şi participarea fiecărei echipe în etapa raională.

Conform acestei organizări şi a datelor fixate pentru concursul raional, echipele se pregătesc, fac repetiţii la cor, la dansuri sau la piese de teatru. Nu e deloc o muncă uşoară, să ştii să alegi programul cel mai potrivit, să ai o echipă de dansuri omogenă, să te poţi prezenta cu o piesă de teatru cu rolurile perfect ştiute, cu artiştii pregătiţi să înfrunte privirile şi aprecierile unor spectatori mai exigenţi decît cei din comuna sau satul lor. După cum, nu e uşor nici pentru organizatori — sfaturile populare — să asigure participarea tuturor echipelor selecţionate şi posibilitatea unor aprecieri juste din partea juriului, să controleze alegerea programelor. În ciuda acestor greutăţi, în comune se fac repetiţii, laolaltă cu sătenii, învăţătorii, directorii căminelor culturale, alcătuiesc programele, aleg bucăţile cele mai reuşite din cele prezentate pînă acum. Printre cele 17 coruri selecţionate pentru etapa raională, în raionul Muscel de pildă, va figura şi corul din comuna Cetăţeni, format din 80 de persoane. La raion vor mai veni 21 echipe de joc printre care cele de la Pucheni, Boteni, 5 brigăzi artistice dintre care cele mai bune sînt considerate brigăzile din comunele Malu cu Flori, Boteni, Schitu Goleşti. Oamenii sînt preocupaţi de examenul pe care-l au de trecut şi se pregătesc conştiincios.

Pregătirea şi desfăşurarea concursului a ridicat probleme destul de grele în faţa comitetelor executive ale sfaturilor populare şi secţiilor de învăţămînt şi cultură. Şi trebuie spus că dacă în privinţa organizării, sfaturile populare şi-au dat osteneala să pregătească zilele concursului cît mai bine, în privinţa îndrumării şi sprijinirii activităţii culturale la comune, ea a fost şi este destul de slabă. Asta din două motive. Unul este numărul relativ mic de cadre pentru munca culturală pe teren, al doilea pregătirea acestor cadre. Nu întotdeauna, în secţiile învăţămînt şi cultură se găsesc cadre cu pregătirea necesară îndrumării unor echipe de dansuri, teatru, sau cor şi astfel, sprijinul lor pentru alegerea şi organizarea unor programe artistice, este mai mic. Realizarea acestui lucru rămîne mai mult în seama celor de la comună. Şi acolo unde activitatea culturală de masă este bogată şi interesantă, meritul revine în primul rînd sfaturilor populare, căminelor culturale şi îndrumătorilor muncitori din comunele respective.

O formă de activitate mai anevoioasă

O altă formă de activitate culturală de masă tot în cadrul concursului cultural artistic, este cea desfăşurată prin conferinţe. În cadrul concursului se întrec colectivele de conferenţiari comunali şi raionali care se prezintă cu dosarele conferinţelor ţinute la comune, trecînd ca şi brigăzile artistice — prin trei faze: intercomunală, raională şi regională. Există planuri şi la regiune şi la raion, există şi activitate pe această linie, ca în raionele Rm. Vîlcea, Piteşti, Cîmpulung, dar în general, concursul se desfăşoară anevoie şi cam la întîmplare. Lipseşte şi aici controlul. Dosarele de la comune nu prea au ajuns la raioane iar regiunea nu prea are oameni disponibili să ducă muncă de control la raioane, aşa încît să poată vedea cum ce se face pe teren, în ce măsură sînt respectate îndrumările date în „scris" (aceste îndrumări le suplineşte pe cale verbală).

Într-adevăr, lipsuri în acest sector de activitate au existat totdeauna. Sînt lipsuri mai vechi dar remediabile, dacă ar exista mai multă preocupare. Nu e nevoie de prea multe conferinţe într-o lună. Secţia regională de învăţămînt şi cultură îşi programează uneori prea multe şi apoi e nevoită să alerge după diferiţi conferenţiari de la A.R.L.U.S., S.R.S.C., sau Direcţia agricolă. Nici de conferinţe pe teme generale şi neînsoţite de material didactic nu e nevoie. Iar în multe părţi tocmai astfel de conferinţe se ţin. Mai ales acum, în perioada de vară, numărul conferinţelor ar trebui redus iar cele care se ţin să fie legate de munciile de sezon sau de evenimentele mai importante şi susţinute de exemple locale şi material documentar interesant. E nevoie însă ca îndrumătorii din secţiile de învăţămînt şi cultură care merg pe teren să se ocupe de problemele culturii de masă cu tot atît interes ca şi de cele ale învăţămîntului.

★

E mai greu să se tragă concluzii pe marginea activităţii culturale de masă în unele raioane din regiunea Piteşti, ţinînd seama de cea desfăşurată acum într-o perioadă cînd prin forţa lucrurilor (concursul) echipele sînt antrenate în muncă. Rămîn valabile însă unele concluzii pe care le-am conturat şi mai sus. Faptul că în secţiile de învăţămînt şi cultură predomină interesul pentru problemele de învăţămînt şi că se găsesc mai greu cadre pregătite pentru a sprijini formaţiunile artistice, determină de multe ori o activitate la voia întîmplării, o activitate ce depinde mai mult de preocuparea comunelor şi a oamenilor de a păstra o tradiţie frumoasă în ale jocului şi cîntului.

Ar fi de aceea de dorit ca sfatul popular regional să ceară cu mai multă insistenţă sprijinul Teatrului de Stat din Piteşti, al Casei de creaţie din localitate ca şi al Caselor raionale de cultură, pentru îndrumarea brigăzilor şi echipelor artistice, sprijin care pînă acum nu s-a prea simţit. În acest fel activitatea formaţiunilor artistice ale căminelor culturale ar ajunge la un nivel artistic mai înalt, menit să valorifice cu pricepere tradiţia jocurilor şi cîntecelor, frumuseţea costumelor şi puterea talentului a mii de artişti amatori de la sate.

LUCIA MANOLESCU

DIN SALILE TRIBUNALELOR

★

Condamnat pentru abandon familial

Virgiliu Fusea, domiciliat în calea Rahovei 192, a fost trimis în judecată pentru abandon familial. Din cercetările făcute de secţia 15 miliţie, s-a constatat că inculpatul şi-a părăsit soţia şi cei patru copii lăsîndu-i fără nici un ajutor.

Mai mult încă, susnumitul încasa alocaţia de stat pentru copii săi, iar banii îi întrebuinţa în folosul său personal.

Judecat de Tribunalul popular al raionului N. Bălcescu Virgiliu Fusea a fost condamnat la trei luni închisoare corecţională, pedeapsă rămasă definitivă.

A găzduit fără forme

Tribunalul popular al raionului N. Bălcescu a condamnat la 200 lei amendă (pedeapsă care se transformă în închisoare în caz de neplată) pe Ion Vuda din str. Cîmistei nr. 11 pentru faptul pedepsit de art. 21 din decretul 243/950. Susnumitul a găzduit fără forme legale pe Iagor Eugenia din comuna Segarcea din deal.

Gestionari necinstiţi

La un control făcut la magazinul de mercerie din str. Şelari nr. 28 al O.C.L. Produse industriale raionul T. Vladimirescu s-a găsit o lipsă de 24.575 lei, de care s-a făcut vinovată gestionara Sura Bunder. Judecată de Tribunalul popular raional, gestionara necinstită a fost condamnată la patru ani închisoare corecţională şi obligată la plata mărfurilor sustrase.

★

Acelaşi tribunal a judecat sub stare de arest pe Ion Oprea, remizier la magazinul de pîine nr. 639 din Calea Rahovei 2, pe care l-a condamnat la doi ani închisoare corecţională pentru însuşirea a 2677 lei din vînzările zilnice.

Huligani condamnaţi

Constantin Ţigănilă şi Ion Moraru s-au dus la restaurantul de stat „Rahova" unde după ce au consumat băuturi au început să insulte şi să lovească fără motiv pe clienţi consumatori, provocînd totodată şi degradări localului.

Judecaţi de Tribunalul popular al raionului V. I. Lenin, Constantin Ţigănilă a fost condamnat la şase luni închisoare corecţională, iar Ion Moraru la un an închisoare corecţională.

Cei doi huligani urmează să execute pedepsele date deoarece pedepsele au rămas definitive, prin respingerea recursurilor inculpaţilor de Colegiul 2 penal al Tribunalului Capitalei.

Şcoala tehnică de maiştri

a Ministerului Industriei Bunurilor de Consum — Bucureşti, str. Poetul Cerna nr. 1, primeşte înscrieri pentru examenul de admitere în anul I, la următoarele specialităţi:

— Ţesătorie; — Filatură de bast; — Tricotaje; — Confecţii ţesături; — Confecţii încălţăminte; — Tăbăcărie; — Cauciuc şi prelucrarea cauciucului.

Înscrierile se fac pînă la data de 15 august prin întreprinderi. La acest examen se pot înscrie absolvenţi ai şcolilor profesionale sau ai altor şcoli echivalente, care lucrează în întreprinderi, ca muncitori calificaţi sau ajutori de maiştri şi care au o practică în meserie de 3—5 ani şi stagiul militar satisfăcut.

Examenul se va ţine în ziua de 1 septembrie şi va consta din: — matematică (lucrare scrisă şi oral) — tehnologia meseriei (oral) desen tehnic (lucrare grafică).

Informaţii suplimentare se pot cere de la secretariatul şcolii, telefon: 9.23.80.

ZILE DE ODIHNĂ

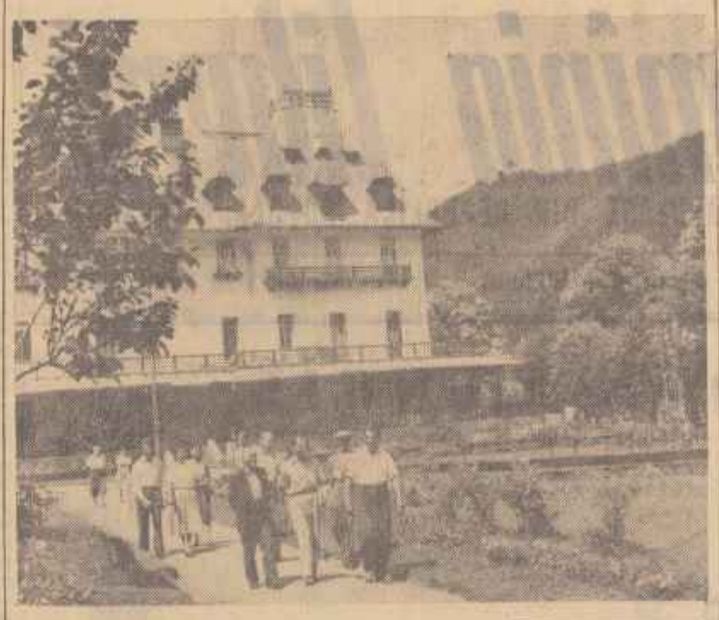

Sute de mii de oameni ai muncii populează staţiunile de odihnă din întreaga ţară. Locurile pitoreşti, sanatoriile, staţiunile de cură sînt azi ale poporului, sînt folosite de popor.

În clişeu: Un grup de oameni ai muncii în staţiunea Călimăneşti.

Foto: AGERPRES

INFORMAŢII

Consiliul de Miniştri al R. P. Romîne a aprobat un nou regulament al operaţiilor de casă privind încasările şi plăţile în numerar ale instituţiilor, întreprinderilor şi organizaţiilor de stat, cooperatiste şi obşteşti.

Regulamentul prevede în afara normelor de efectuare a încasărilor şi plăţilor în numerar, cele care privesc acordarea şi decontarea avansurilor în numerar, ţinerea registrului de casă şi păstrarea banilor, revizia casei şi controlul respectării disciplinei de casă.

★

Comisia pentru ocrotirea monumentelor naturii de pe lîngă Academia R.P.R. a fost solicitată să-şi dea contribuţia la organizarea expoziţiei consacrată ocrotirii naturii, care va funcţiona la Moscova în cadrul Festivalului Mondial al Tineretului.

Această contribuţie va consta, în primul rînd, în expunerea unui număr de cărţi privitoare la monumentele naturii din R.P.R., a plantelor şi animalelor ocrotite, o hartă a faunei, o hartă a faunei dispărute în ultimele secole (bour, zimbru, salige, marmota, castor, etc. etc.) şi a unor fotografii documentare reprezentînd monumente ale naturii şi aspecte din rezervaţiile naturale ale R.P.R.

★

Interesul pe care îl manifestă oamenii muncii din ţara noastră pentru cunoaşterea valorilor culturii universale a făcut ca în zilele care au trecut de la deschiderea expoziţiei UNESCO un numeros public să cerceteze reproducerile după desene şi studii de Leonardo da Vinci. Expoziţia organizată de Comisia naţională a R. P. Romîne pentru UNESCO şi Institutul romîn pentru relaţiile culturale cu străinătatea, cuprinde 86 de tablouri cu 150 de reproduceri împărţite în patru grupe.

Expoziţia poate fi vizitată zilnic în sala Bibliotecii Institutului romîn pentru relaţiile culturale cu străinătatea din B-dul Dacia nr. 28 pînă duminică 23 iunie.

★

Astăzi, 22 iunie, se comemorează 300 de ani de la moartea marelui anatomist britanic Harvey. Cu acest prilej în sala Bibliotecii Universitare din calea Victoriei 88 va conferenţia prof. dr. Felix Boenheim, directorul Institutului de Istorie a Medicinii şi Ştiinţelor medicale de pe lîngă Universitatea „Karl Marx" din Leipzig.

★

La începutul acestei săptămîni a sosit în Capitală o delegaţie a Oficiului pentru invenţii şi brevete din R. D. Germană compusă din Rudolf Blasche, vicepreşedinte al oficiului, şi Karl Rentz, consilier. Oaspeţii vor face un schimb de experienţă cu oficiul de stat pentru invenţii din cadrul Direcţiei generale pentru metrologie, standarde şi invenţii din R. P. Romînă în problemele privind documentarea, examinarea, valorificarea invenţiilor şi apărarea drepturilor inventatorilor.

★

Corul popular rus din Omsk a prezentat vineri seara în oraşul Focşani un spectacol la care au participat peste 3.000 de persoane. Spectacolul a fost primit cu multă căldură.

★

La invitaţia Asociaţiei oamenilor de ştiinţă din R.P. Romînă, vineri dimineaţa a sosit în Capitală o delegaţie de oameni de ştiinţă bulgari condusă de prof. Moshu Moskov, rector al institutului de medicină veterinară din Sofia.

★

„Tarom" a redus cu 50 la sută tariful pentru copii pînă la 12 ani la zborurile de agrement ce se fac în fiecare duminică la aeroporturile din Bucureşti şi din ţară.

★

De curînd, în alte 29 de cămine culturale din ţară au luat fiinţă cinematografe săteşti. Noile cinematografe au fost înzestrate cu modernele aparate de proiecţie româneşti „Tehnocin-16" pentru filme pe bandă îngustă. Cu acestea, numărul cinematografelor săteşti pentru film pe bandă îngustă ale căminelor culturale din ţara noastră a crescut la 1019.

★

Ieri a avut loc la Institutul de Arheologie o şedinţă de organizare a „Şantierului arheologic Bucureşti" ce-şi începe activitatea la sfîrşitul lunii. S-au pus la punct amănuntele lucrărilor şi săpăturilor ce vor începe simultan pe trei şantiere.

★

Vineri seara a avut loc în aula Academiei R.P.R. o şedinţă festivă cu prilejul împlinirii a 250 de ani de la naşterea lui Charles Linne.

Şedinţa a fost deschisă de acad. Gh. Ionescu-Siseşti, care a arătat importanţa operei lui Linne.

Acad. Emil Pop a prezentat apoi comunicarea „Charles Linne ca botanist", iar prof. Vasile Radu, membru corespondent al Academiei, comunicarea „Charles Linne ca zoolog".

★

A apărut VEAC NOU Nr. 24 din 21 iunie 1957. Din sumar: Francisc Munteanu: Iniţiaţi; Andrei Tudor: O nuvelă şi cîteva amintiri; Victor Birlădeanu: Lumini pe Neva; Mihu Dragomir: Un film lucrat de cineaşti din 12 ţări; Călin Popovici: Începe Anul Geofizic Internaţional; Ion Crişan: Întrecerea pentru pregătirea cadrelor ştiinţifice; Sergiu Fărcăşan: Oamenii de fier îşi continuă marşul; Iuliu Scotaru: Să vorbim despre dragoste; A. Kurov: Cum se face o mare revistă internaţională; Cronica ideilor de Andrei Băleanu; Săptămîna de Victor Iasu; Note, comentarii; Poşta concursului. Preţul unui exemplar 25 bani.

SPORT

Campionatul european masculin de baschet

SOFIA. — Campionatul european masculin de baschet a continuat vineri pe terenurile din incinta stadionului „Lewski". Echipa R.P.F. Iugoslavia a dispus cu 94—39 de formaţia Scoţiei, care pierde al doilea joc consecutiv în preliminarii, iar echipa R. Cehoslovace a întrecut cu 71—37 echipa R. P. Albania.

Alte rezultate tehnice: Turcia—Austria 80—57; Franţa—R. F. Germană 83—39; R.P.R.—Belgia 57-45 (32-28).

Progresul F. B.-Olympique Marseille

Echipa de fotbal Olympique Marseille (Franţa) susţine azi un nou joc în Capitală, întîlnind pe Stadionul Republicii, cu începere de la orele 18,15, formaţia bucureşteană Progresul F. B.

În deschidere la această partidă se desfăşoară, de la orele 17, întîlnirea internaţională de handbal feminin între selecţionata Bucureşti şi selecţionata Vojvodina Novi-Sad.

Ştiri

● Formaţia de lupte clasice Tul—Finlanda susţine astăzi pe terenul „Ştiinţa" primul meci din cadrul turneului pe care-l întreprinde în ţara noastră. Luptătorii finlandezi se vor întîlni cu începere de la ora 20 cu luptătorii echipei Energia Bucureşti. Revanşa acestui meci va avea loc la 25 iunie în oraşul Sinaia.

● Pe hipodromul Băneasa are loc azi după amiază, cu începere de la orele 15, o reuniune de alergări de galop.

● În oraşul Zopot (R. P. Polonă) se desfăşoară azi şi mîine un mare turneu internaţional de scrimă la care participă şi trăgătoarele noastre Maria Vicol şi Ecaterina Orb.

● Între 2—15 august echipa masculină de baschet Tzien-Tzin (R. P. Chineză) va întreprinde în ţara noastră un turneu de patru jocuri.

● În Suedia se va desfăşura în zilele de 3, 4 şi 5 august un concurs internaţional de atletism la care vor participa reprezentanţi ai asociaţiilor feroviare din diferite ţări. La acest mare concurs vor lua parte şi 15 atleţi ai asociaţiei Locomotiva din ţara noastră.

● În cursul zilei de azi va pleca în R. D. Germană, unde va susţine două întîlniri, echipa de box Voinţa. Pugiliştii romîni întîlnesc miercuri 26 iunie, la Schwering echipa Traktor.

● Joi s-a înapoiat în ţară echipa de box Energia Timişoara care a întreprins un turneu în R.P.F. Iugoslavia. Pugiliştii romîni au avut o frumoasă comportare. În primul meci echipa Energia a învins cu 12—8 formaţia Vojvodina Novi-Sad, în cel de-al doilea meci disputat la Kraceveţ echipa timişoreană a terminat la egalitate în compania unei puternice reprezentative.

● Între 13 şi 20 iulie va avea loc la Belgrad campionatul mondial feminin de handbal pe teren redus. La această competiţie va participa şi echipa reprezentativă a R.P. Romîne.

● De comun acord, comisia centrală de box împreună cu federaţia franceză de specialitate va stabilit ca întîlnirea internaţională de box dintre echipele reprezentative ale R.P. Romîne şi Franţei să aibă loc la 29 iunie la Bucureşti şi nu la 30 iunie cum se anunţase anterior.

● În cadrul celei de-a III-a ediţii a Jocurilor Sportive Prieteneşti de la Moscova, va evolua şi echipa reprezentativă de handbal feminin a R.P. Romîne care deţine titlul de campioană mondială.

Ştrand la etajul al IX-lea

ORAŞUL STALIN. (de la corespondentul nostru). — La Oraşul Stalin se va deschide curînd un nou ştrand. Spre deosebire de ştrandurile obişnuite, acesta este amenajat pe terasa celei mai înalte clădiri din localitate: blocul Cărpaţi.

Odată cu baia şi plaja vizitatorii ştrandului au prilejul de a admira frumoasele peisaje din împrejurimile Oraşului Stalin.

22 IUNIE...

Există zile a căror amintire e legată de bucurii şi altele care răscolesc dureri adînci. Rupînd în această dimineaţă de iunie foaia calendarului, milioane de oameni îşi simt inima strînsă de amintiri dureroase. Gîndul se întoarce fulgerător înapoi şi în urechi răsună ca un ecou primele bubuituri de tun, ochii minţii revăd vîlvătaia primelor incendii, sufletele retrăiesc groaza clipei în care cineva a bătut în zori în geam:

— E război. Au început războiul împotriva Uniunii Sovietice.

Au început războiul. Oamenii se desolidarizau de fasciştii care împingeau ţara spre prăpastie. Nu era războiul nostru, al niciunuia dintre noi. Nimeni dintre noi nu năzuia să vadă Odessa arzînd, nimeni nu voia să vadă trecînd trenuri plumbuite cu oameni stinşi de foame şi de sete, nimeni nu dorea ca SS-iştii să treacă prin foc şi sabie satele Ucrainei. Nimeni dintre noi nu voia toate acestea şi totuşi toate acestea s-au întîmplat. Cum a fost cu putinţă? Au conlucrat pentru aceasta lucruri aparent disparate. Unele întîmplate înainte de începerea războiului în apus, cînd guvernele de la Paris şi Londra au cedat lui Hitler „influenţa" asupra răsăritului, iar altele întîmplate încă şi mai înainte cînd guvernele apusene au tăcut din Romînia (ca şi din celelalte ţări europene limitrofe cu Uniunea Sovietică), un „cordon sanitar" antisovietic. Dar Hitler a înţeles să transforme „influenţa" în integrarea politică, economică şi militară a ţărilor din răsărit la Reichul fascist şi să dea „cordonului sanitar" întrebuinţarea de mult hărăzită — aceea de bandulieră...

Cui revine în ultimă instanţă răspunderea pentru războiul antisovietic, pentru milioanele de morţi, pentru zecile de mii de sate şi oraşe distruse? Există un cuvînt urît de oameni: imperialism. Ei nu este atît de vechi cît războaiele, dar în ultima jumătate de veac toate războaiele mari şi mici îi sînt subordonate. Unii sînt gata să uite aceasta (sau mai bine zis să facă pe alţii să uite), dar oamenii au dat prea multe jertfe pentru a-şi putea îngădui amăgiri dulci — ei au învăţat să fie vigilenţi...

Războiul a început ca „sfînt" dar există fotografii în care se văd bisorici din Kiev transformate de către hitlerişti în grajduri. Un mareşal de paie, cuprins de grandomanie, lansa din Bucureşti chemarea la trecerea Prutului; era în realitate un strigăt de trimitere la moarte. Fiecare îşi aduce aminte ce a însemnat războiul: nopţile bombardamentelor, distrugerile, plicurile cu chenar îndoliat. Războiul n-a fost sfînt, ci mişelesc. Ciocotea mînia în fiecare suflet, creştea împotrivirea în fiecare om. Noaptea tîrziu, radio Moscova ţinea treze conştiinţele şi aşa am aflat despre Stalingrad şi despre despresurarea Leningradului, despre ofensivele de iarnă şi despre crearea diviziei de voluntari romîni „Tudor Vladimirescu". Istoria va consemna aceasta: războiul cîlcîi fasciste împotriva Uniunii Sovietice s-a transformat în războiul poporului romîn împotriva fascismului. Războiul a început ca un război de cotropire împotriva Uniunii Sovietice şi s-a terminat cu eliberarea noastră de sub jugul fascist, a început pe Prut în şuerul asurzitor al Stukasurilor şi s-a sfîrşit pe Spreea în liniştea solemnă a adăpostului în care generalii hitleriştii au semnat capitularea.

A fost pe lîngă o înfrîngere militară, înfrîngerea unui sistem. Temeliile fascismului s-au dovedit a fi subrede. Şi aşa cum odată temeliile şubrede dărîmate, oamenii construiesc pentru casa nouă alte temelii, puternice, ţările din răsăritul Europei, care au suferit ocupaţia şi ororile fascismului, au început construirea vieţii pe baze noi. S-a văzut atunci că între aceste state şi Uniunea Sovietică nu există nici un temei pentru duşmănie, dar că există toate temeiurile pentru prietenie veşnică de nezdruncinat. S-a văzut atunci că Uniunea Sovietică nu numai că nu ameninţă aceste state, dar e gata să le ajute în păstrarea independenţei, în redresarea lor economică. S-a văzut atunci că socialismul, atît de hulit de duşmanii poporului, este singura soluţie cu care se pot rezolva probleme altădată considerate de nerezolvat. Acestea au fost temeliile pe care — după război — am început viaţa cea nouă. Acum nu mai sîntem singuri pe valurile agitate ale istoriei contemporane, nu mai sîntem pradă uşoară pentru amatorii de „avantposturi", nu mai cotăm la marea bursă internaţională a cărnii de tun. Sîntem astăzi strîns legaţi de Uniunea Sovietică, de celelalte ţări ale lagărului socialist, alcătuind împreună un zid de netrecut în faţa planurilor războinice. Căci există din nou asemenea planuri. Au trecut 16 ani de la începutul războiului antisovietic, copiii născuţi atunci au devenit adolescenţi, adolescenţii au devenit oameni maturi — şi iată, sfidînd totul, imperialismul nu se dă înlături să tîrîngă din nou, înainte de timp, vieţi tinere, să trimită oameni în tranşeele războiului, să pregătească măceluri mondiale. Există dovezi incontestabile că la vremea lui, Hitler a reuşit să vină la putere şi să dezlănţuie războiul antisovietic, cu ajutorul marilor capitalişti occidentali. Există azi dovezi tot atît de sigure că nici imperialismul internaţional, nici urmaşii lui Hitler, n-au renunţat la planurile lor nebuneşti. Chiar zilele trecute, ministrul pentru problemele emigranţilor în guvernul de la Bonn, Theodor Oberländer, şi-a afirmat public profesiunea de credinţă: „În Rusia ne aşteaptă pămînt! Trebuie să înfigem rădăcini în acest pămînt". Asta după ce cu alte cîteva zile înainte generalul american Norstad comunica rezultatele unei statistici interesante: numărul bazelor militare de pe care poate fi atacată Uniunea Sovietică. Şi pentru că generalul nu e singur, el a făcut cunoscut aceasta doar cîteva zile după ce d-l Dulles a reafirmat în unul din discursurile domniei-sale, cunoscuta-i înfrigurată dorinţă de a „elibera" răsăritul...

Cuprinşi de febrilitate războinică, unii par a ignora ceea ce ştie pînă şi un şcolar: că faţa lumii s-a schimbat, că puterea Uniunii Sovietice este acum mult mai mare decît în clipa în care sergentul Cantaria a înălţat steagul roşu pe Reichstag, că pe pămînt există marele lagăr al păcii şi socialismului a cărui „eliberare" e o operaţie care implică multe riscuri... Desigur ministrul vest-german poate visa la pămînt rusesc, dar dacă e vorba de prins rădăcini, e bine să i se amintească: din sămînţă de duşman, pămîntul rus nu face să crească decît cruci de lemn. Priveşte, generalii americani pot număra bazele atomice din jurul Uniunii Sovietice, dar nu e rău să li se aducă şi lor aminte: poţi fixa clipa şi locul unde vei arunca cea dintîi bombă — cuvîntul hotărîtor îl are, însă, nu prima bombă, ci ultima...

Acum, ca şi în toţi anii de după război, oamenii sovietici se gîndesc la război, numai în măsură în care luptă să-l evite. Ei ştiu că în Germania occidentală nu sînt numai militariştii ci şi oameni care muncesc şi alţii care vor să trăi şi în pace; Uniunea Sovietică a propus în repetate rînduri: să nu legăm relaţiile între noi de întrecerea pentru stocuri atomice, există şi altfel de întrecere. Sportivii sovietici să se ia la întrecere cu cei americani. Cubanul să se ia la întrecere cu statul Iowa în creşterea cantităţii de carne, lapte, unt. Savanţii sovietici să se ia la întrecere cu cei americani: cine lansează cel dintîi satelit artificial al pămîntului!

Uniunea Sovietică nu face aceste propuneri fiindcă ar fi slabă, — aşa cum ridicol încearcă unii să se amăgească sau să amăgească, ci tocmai pentru că este puternică. Oamenii sovietici resping alternativa războiului pentru că l-au simţit gustul, ei ştiu că războiul înseamnă vieţi frînte, oraşe arse, oţel irosit pentru tancuri. Toţi vor să trăiască, uzinele marilor oraşe să lucreze din plin, oţelul să fie turnat în forme pentru tractoare. Războiul nu mai trebuie să se repete, el nu mai trebuie să întrerupă încă odată drumul spre comunism. Celor ce nu înţeleg avertismentul paşnic dar hotărît, e bine să li se amintească de ziua de 22 iunie 1941 şi mai ales de zilele şi anii ce au urmat.

Există din timpul acela două fotografii, două documente cu care ar trebui să înceapă şi să se sfîrşească orice cronică a războiului din 1941 — 1945. Prima reprezintă un grup de ostaşi în primele zile ale războiului plecînd din Piaţa Roşie spre front, după ce au depus jurămîntul. A doua fotografie reprezintă ostaşi sovietici în aceiaşi Piaţă Roşie, puţine zile după victorie, aruncînd grămadă steagurile cucerite de la duşmani. La vremea lor, agresorii faşciştii n-au vrut să ţină seamă de avertismentul primei fotografii. Fie ca noii amatori de agresiune să ţină seama de avertismentul celei de-a doua...

RADU ŢIULESCU

Bicazul în preajma unui eveniment sărbătoresc

(Urmare din pag. 1-a)

este fără exagerare furtunos, nenumărati oameni, maiştri, specialişti, muncitori, echipe întregi, lucrînd cu abnegaţie zi şi noapte. Dulgherul Ludovic Melniciuc cu echipele sale, maistrul constructor Ştefan Cozac de la betonare, tînărul inginer Gheorghe Cocoş, Octavian Groza, Aurel Coca, Nicolae Cernescu, sînt aproape nedesfăcuţi de şantier iar pe şeful fabricii de beton, Ladislau Rakosi, ori de cîte ori îl caut, ziua sau noaptea, îl găsesc la post. Trebuie să subliniez şi aportul neprecupeţit al organizaţiei de partid de la baraj care a ştiut să însufleţească oamenii, să-i educe. Şi înţeles, dacă vă interesează, vă fac şi o mărturisire. După proiect, noi trebuia să facem şabaterea Bistriţei abia în decembrie 1957.

La toate acestea nu ne-am putut abţine să punem o întrebare, poate puţin delicată, dar firească.

— Dat fiind ritmul furtunos al lucrărilor, calitatea acestor lucrări nu a avut nimic de suferit?

— Întîmplător, în preajma acestui eveniment pe care-l constituie mutarea albiei Bistriţei, am primit vizita unor specialişti cehoslovaci, care ne-au ajutat de altfel şi la lucrările de proiectare, profesorii Zaruba, Menzel şi Iaroşek. Ei ne-au felicitat atît pentru ritmul de lucru dar mai ales pentru calitatea betonului.

— Şi acum după acest punct culminant în viaţa hidrocentralei, ce mai aveţi de gînd pentru viitorul apropiat şi mai depărtat?

— Răspunsul este simplu. Continuăm bătălia pentru a respecta sarcinile trasate de Congresul al II-lea al partidului nostru, pentru a da în termen şi mai înainte de termen chiar, în funcţie, hidrocentrala. Finisarea tunelului, betonarea întregului corp al barajului, ridicarea edificiului şi instalarea utilajului uzinei hidrocentralei, sînt primele noastre obiective. Trebuie să arăt că am şi început să ne gîndim la celelalte lucrări din planul de electrificare pentru care hidrocentrala noastră a pregătit cadre capabile. **Foarte curînd de altfel tuneliştii noştri îşi termină misiunea şi pleacă pe alte şantiere.**

— Fiindcă am ajuns atît de departe, — ne referim la discuţiile cu privire la perspective, — ne permitem să vă punem şi o altă întrebare de ordin mai... depărtat. Cum vedeţi, în viitor lacul, hidrocentrala, barajul?

— N-aş vrea să anticipez sporind prea mult. Desigur că aci va fi unul din cele mai pitoreşti locuri din ţară. Vapoarele vor circula pe lac, care va rivaliza în frumuseţe cu cele mai pitoreşti aşezări din lume, pescarii îşi vor găsi o ocupaţie care le va aduce roade bogate, nenumărati vilegiaturişti vor veni aci să se delecte, să se odihnească, iar cît priveşte electrificarea Moldovei şi a patriei, industria nouă ce va lua fiinţă, s-au spus deja multe lucruri pe care n-aş vrea să le mai repet. Înfrînşit, pentru alte probleme nu poţi decît să vă spun că le vom discuta la sărbătorirea abaterii Bistriţei care va avea loc la 30 iunie.

SANDU MANEA

În legătură cu problema rezolvării juste a contradicțiilor din rîndurile poporului

Cuvîntare rostită de Mao Tze-dun la 27 februarie 1957 la cea de-a 11-a ședință lărgită a Consfătuirii supreme de stat

Textul reprezintă stenograma revăzută de autor cu unele completări făcute de el

(Urmare din numărul 3950)

4. — Problema industriașilor și comercianților

În domeniul reformei orînduirii sociale din țara noastră, paralel cu cooperativizarea agriculturii și cooperativizarea industriei meșteșugărești, în 1956 a fost terminată de asemenea transformarea întreprinderilor industriei și comerțului particular în întreprinderi mixte de stat-particulare. Înfăptuirea atît de rapidă și încununată de succes a acestei acțiuni este strîns legată de reglementarea de către noi a contradicțiilor dintre clasa muncitoare și burghezia națională, ca contradicții din sînul poporului. Au fost oare rezolvate pe deplin aceste contradicții de clasă? Nu, nu încă pe deplin. Va mai fi nevoie de un anumit timp pentru ca aceste contradicții de clasă să poată fi rezolvate pe deplin. Acum unii spun însă că au și fost reeducați capitaliștii într-o asemenea măsură încît aproape nu se deosebesc de muncitori și că nu este necesară continuarea reeducării. Există chiar oameni care spun că, chipurile, capitaliștii sînt mai înzestrați decît muncitorii. Alții spun că dacă este necesară reeducarea de ce nu ar avea nevoie de reeducare clasa muncitoare? Sînt oare juste aceste opinii? Desigur că nu.

În procesul construirii societății socialiste oricine are nevoie de reeducare: au nevoie de reeducare exploatatorii, au nevoie de reeducare și oamenii muncii. Cine spune că clasa muncitoare nu are nevoie de reeducare? Desigur că reeducarea exploatatorilor și reeducarea oamenilor muncii sînt două forme de reeducare diferite prin caracterul lor și nu pot fi puse în aceeași oală. În cursul luptei de clasă și în cursul luptei împotriva naturii clasa muncitoare transformă societatea în ansamblu, reeducîndu-se în același timp pe sine însuși. Clasa muncitoare trebuie să învețe neîntrerupt în procesul muncii, să-și lichideze treptat lipsurile, nu trebuie să stea niciodată pe loc. Dacă vorbim de noi, cei prezenți, mulți dintre noi înregistrează în fiecare an un anumit progres, adică se reeducă în fiecare an. Eu-am avut în trecut diferite vederi nemarxiste, marxismul mi l-am însușit mai tîrziu. Am studiat puțin marxism după cărți și am făcut primii pași în auto-reeducarea ideologică, dar m-am reeducat mai ales în cursul îndelungatei lupte de clasă. Afară de aceasta trebuie să continui să învăț și de acum înainte: numai așa voi face un anumit progres continuu, altfel voi rămîne în urmă. Sînt oare capitaliștii atît de înzestrați că nu mai au nevoie de o continuă reeducare?

Unii spun că burghezia chineză nu mai are în prezent un caracter dublu, are doar un caracter unilateral. Este oare adevărat? Nu, nu este. Pe de o parte, elemente burgheze au și devenit lucrători în conducerea întreprinderilor mixte de stat particulare și se află în procesul transformării din exploatatori în oameni ai muncii care trăiesc din propria lor muncă; pe de altă parte, mai primesc în prezent din partea întreprinderilor mixte de stat-particulare un procent fix, ceea ce înseamnă că nu au rupt-o cu esența lor exploatatoare.

În domeniul concepțiilor, sentimentelor, traiului și moravurilor mai există o distanță destul de mare între elementele burgheze și clasa muncitoare. Cum se poate spune oare că ele nu mai au un caracter dublu? Chiar dacă nu vor primi un procent fix și li se va lua eticheta de burghezi tot va mai fi nevoie să se continue multă vreme reeducarea ideologică. Dacă am recunoaște că burghezia nu mai are un caracter dublu sarcina reeducării și învățămîntului capitaliștilor ar cădea. Trebuie să spun că părerea citată nu numai că nu corespunde situației de fapt a industriașilor și comercianților, dar nu corespunde nici năzuințelor majorității industriașilor și comercianților. În ultimii cîțiva ani majoritatea industriașilor și comercianților a aspirat spre învățătură și a obținut un progres simțitor. Reeducarea definitivă a industriașilor și comercianților trebuie să aibă loc în procesul muncii, ei trebuie să muncească în întreprinderi împreună cu muncitorii și funcționarii, să facă din întreprinderi baza auto-reeducării lor. Dar este de asemenea foarte important să-și schimbe unele din vechile concepții cu ajutorul învățăturii. Învățătura industriașilor și comercianților trebuie să se întemeieze pe principiul liberului consimțămînt. Mulți industriași și comercianți, urmînd cursuri timp de cîteva zeci de zile, găsesc mai des un limbaj comun cu masele de muncitori și cu reprezentanții statului după ce se întorc în uzine și fabrici, ceea ce îmbunătățește condițiile activității în comun. Ei înțeleg din proprie experiență că învățămîntul continuu, auto-reeducarea continuă, le sînt folositoare. Părerea despre care am vorbit acum și anume că nu ar fi nevoie de învățămînt și de auto-reeducare nu oglindește nicidecum concepțiile majorității industriașilor și comercianților, ea este doar părerea unui mic număr de oameni.

5. — Problema intelectualității

Contradicțiile din rîndurile poporului nostru se manifestă și în rîndurile intelectualității. Cîteva milioane de intelectuali care au slujit în trecut vechii societăți au trecut acum în slujba noii societăți. Aici se pune problema: pe ce cale pot să se ridice ei la nivelul cerințelor noii societăți și cum îi vom ajuta noi să se ridice la acest nivel? Aceasta este de asemenea una din contradicțiile din rîndurile poporului.

Majoritatea intelectualilor noștri au și înregistrat în ultimii șapte ani un progres simțitor și iau atitudine pentru orînduirea socialistă. Mulți dintre ei studiază intens marxismul, iar o parte au și devenit adepți ai comunismului. În prezent acești oameni formează numai o minoritate, dar numărul lor crește treptat. Desigur că în rîndul intelectualilor mai există oameni care continuă și acum să se îndoiască de socialism sau nu sînt de acord cu el. Acești oameni nu formează decît o minoritate.

Marea și dificila operă a construcției socialiste în țara noastră cere să-i slujească un număr cît mai mare de intelectuali. Trebuie să acordăm încredere tuturor intelectualilor care doresc cu adevărat să slujească cauza socialismului, să îmbunătățim radical relațiile cu ei, să-i ajutăm să-și rezolve toate problemele care cer să fie rezolvate, pentru a le da posibilitatea să-și manifeste activ talentele și aptitudinile. Mulți dintre tovarășii noștri nu știu să-i unească pe intelectuali, au o comportare rigidă față de ei, nu le respectă munca, în activitatea științifică și culturală își permit să se amestece în mod inopportun în chestiuni în care nu ar trebui să se amestece. Toate aceste lipsuri trebuie lichidate.

Deși masele largi ale intelectualității au și obținut progrese, ele nu trebuie să se lase cuprinse de automulțumire. Pentru a fi pe deplin la nivelul cerințelor noii societăți și pentru a se uni într-un singur tot cu muncitorii și țăranii, intelectualii trebuie să continue să se reeducă, să se dezbare treptat de concepția burgheză asupra lumii și să dobîndească o concepție proletară, comunistă asupra lumii. Schimbarea concepției asupra lumii este o schimbare fundamentală. Nu se poate spune că în prezent majoritatea intelectualilor au și terminat această schimbare. Sperăm că intelectualitatea noastră va continua să meargă înainte și, în cadrul activității și studiilor ei, va dobîndi treptat o concepție comunistă despre lume și își va însuși treptat marxism leninismul, că se va identifica treptat cu muncitorii și țăranii, că nu se va opri la jumătatea drumului și cu atît mai mult că nu va da înapoi, deoarece retragerea este lipsită de perspectivă. Datorită faptului că în orînduirea socială a țării noastre au și avut loc schimbări și baza economică a ideologiei burgheze a și fost lichidată în linii generale, s-a ivit nu numai necesitatea, ci și posibilitatea de a schimba concepția maselor largi ale intelectualității asupra lumii. Dar schimbarea definitivă a concepției asupra lumii cere un timp foarte îndelungat. De aceea trebuie să muncim cu răbdare și să nu ne pripim. Se vor găsi fără doar și poate unii care să nu vrea să accepte deloc din punct de vedere ideologic marxism-leninismul, să nu vrea să accepte comunismul. Față de acești oameni nu trebuie să avem pretenții exagerate. Dacă ei se supun cerințelor statului și muncesc cum se cuvine, noi trebuie să le acordăm posibilitatea de a se ocupa cu o muncă corespunzătoare.

În ultimul timp munca politico-ideologică în rîndurile intelectualității și ale tineretului studios a slăbit, s-au ivit unele devieri în rîndurile lor. Politica, viitorul patriei și idealurile omenirii — toate acestea par a nu merita atenție în ochii unor oameni, pentru ei marxismul a fost un timp la modă, iar acum nu mai este așa la modă. Ținînd seama de această situație în prezent trebuie intensificată munca politico-ideologică. Atît intelectualii cît și tineretul studios trebuie să învețe în mod susținut. Paralel cu însușirea specialității trebuie să se tindă spre progres atît din punct de vedere ideologic, cît și din punct de vedere politic, iar pentru aceasta este necesar să se studieze marxismul, să se studieze problemele politicii curente. Lipsa unor concepții politice juste este echivalentă cu lipsa de suflet. Reeducarea ideologică în perioada care a trecut a fost necesară și a dat rezultate pozitive, dar metodele au fost intructiva brutale și au jignit pe unii oameni. Asta nu este bine. Pe viitor această lipsă trebuie evitată. Toate organizațiile trebuie să răspundă pentru munca politico-ideologică. Cu această muncă trebuie să se ocupe partidul comunist, uniunea tineretului, ministerele și departamentele și cu atît mai mult directorii și profesorii instituțiilor de învățămînt. Linia noastră în domeniul învățămîntului trebuie să asigure dezvoltarea celor educați în domeniul moral, intelectual și fizic, pentru ca ei să devină oameni ai muncii culți, cu conștiință socialistă. Trebuie încurajate dragostea de muncă și spiritul de economie în construcția țării. Trebuie să facem ca întregul tineret să înțeleagă că țara noastră este încă foarte săracă și această situație nu poate fi schimbată în mod radical într-un timp scurt. Această sarcină revine în întregime tineretului. Întregului popor, care, unit în luptă, va crea cu proprile lui mîini în decurs de cîteva decenii un stat bogat și puternic.

Instaurarea orînduirii socialiste ne-a deschis drumul spre o lume ideală, iar crearea lumii ideale depinde de munca noastră dîrză. Unii tineri și tinere consideră că odată ce trăim în societatea socialistă totul trebuie să fie bine, că se poate să ne folosim de fericirea venită de-a gata fără a depune eforturi. Aceasta este o concepție care nu corespunde realității.

6. — Problema minorităților naționale

În țara noastră trăiesc peste 30 milioane de oameni aparținînd minorităților naționale. Deși ele constituie doar 6 la sută din întreaga populație a țării, ele locuiesc în regiuni întinse care ocupă aproximativ 50-60 la sută din întregul teritoriu al țării. De aceea este neapărat necesar să se reglementeze relațiile dintre hani și minoritățile naționale. Elementul cheie al acestei probleme este învingerea șovinismului națiunii dominante. Totodată trebuie învins și naționalismul local în rîndurile acelor minorități naționale unde el există.

Atît șovinismul națiunii dominante cît și naționalismul local nu favorizează unirea tuturor naționalităților. Aceasta este una din contradicțiile din rîndurile poporului care trebuie învinsă. În acest domeniu am dus deja o oarecare muncă, și în majoritatea regiunilor naționale relațiile dintre naționalități s-au îmbunătățit cu mult în comparație cu perioada trecută, totuși continuă să existe unele probleme care așteaptă să fie rezolvate. În unele regiuni continuă să se facă simțite în mare măsură șovinismul națiunii dominante și naționalismul local și trebuie să se acorde suficientă atenție acestor fenomene. Datorită eforturilor tuturor naționalităților în cursul ultimilor ani în majoritatea covîrșitoare a regiunilor naționale ale țării noastre au fost deja terminate în linii mari reformele democratice și transformările socialiste.

În Tibet, reformele democratice n-au fost încă înfăptuite, deoarece acolo nu sînt încă coapte condițiile. În conformitate cu un acord alcătuit din 17 articole încheiat între guvernul central și guvernul local al Tibetului, reformele orînduirii sociale vor fi neapărat înfăptuite acolo, dar hotărîrea în ce privește termenul înfăptuirii reformelor poate fi luată numai atunci cînd o mare parte a maselor populare din Tibet și conducătorii lor vor considera aceasta posibil; în această privință nu se poate admite grabă. În prezent, a fost deja luată hotărîrea să nu se înfăptuiască reforme în cursul celui de-al doilea cincinal. Problema dacă să se înfăptuiască reforme în perioada celui de-al treilea cincinal va putea fi rezolvată numai în funcție de situația din acea perioadă.

7. — Planificarea unică și reglementarea corespunzătoare

Prin planificarea unică despre care se vorbește aici, se înțelege planificarea unică în raport cu un popor de 600 de milioane. Alcătuind planuri, lucrînd și analizînd probleme, trebuie să pornim întotdeauna de la faptul că țara noastră are o populație de 600 milioane, ceea ce nu poate fi uitat în nici un caz. De ce se ridică o asemenea problemă ca și cum ar exista încă oameni care nu știu că țara noastră are o populație de 600 milioane? Aceasta este un lucru știut, numai că în muncă unii îl uită și consideră că cu cît ar fi mai puțini oameni, cu atît ar fi mai bine, cu cît ar fi mai restrînsă sfera de activitate, cu atît ar fi mai bine. Oamenii care urmează principiul „sferei înguste" contravin următoarei idei: a pune în mișcare toți factorii pozitivi, a uni pe toți oamenii care pot fi uniți și, pe măsura posibilităților, a transforma factorii negativi în pozitivi și a-i îndemna spre a sluji măreței opere de construire a societății socialiste.

Sper că acești oameni își vor lărgi orizontul, vor recunoaște într-adevăr că țara noastră are o populație de 600 milioane, vor recunoaște că aceasta este un fapt obiectiv, că aceasta este capitalul nostru. În țara noastră există mulți oameni — aceasta este un lucru bun, dar firește el este legat de greutăți. Construcția noastră în toate domeniile se dezvoltă vertiginos, obține succese mari, totuși în prezent, în perioada de trecere, bogată în mari transformări sociale, se mai ivesc încă numeroase probleme grele.

Faptul că greutățile există și se dezvoltă simultan, constituie o contradicție. Orice contradicție nu numai că trebuie rezolvată, ci poate fi indiscutabil rezolvată. Urmăm linia planificării unice și reglementării corespunzătoare. În toate problemele, fie că este vorba de problema cerealelor, de problema calamităților naturale, de problema organizării muncii, de problema învățămîntului, de problema intelectualității, de problema frontului unic al tuturor forțelor patriotice sau de problema minorităților naționale, trebuie să se pornească de la punctul de vedere al planificării unice în raport cu întregul popor, trebuie să se elaboreze măsurile pentru reglementarea corespunzătoare în conformitate cu posibilitățile perioadei respective și ale regiunii respective și după consultarea oamenilor din cele mai diferite păturI ale societății. Nu trebuie în nici un caz să fugim de treabă, plîngîndu-ne de faptul că sînt prea mulți oameni, că oamenii sînt înapoiați, că treaba este complicată și greu de înfăptuit.

Înseamnă oare cele spuse că guvernul își va asuma toată grija pentru toți oamenii și îndeplinirea tuturor treburilor? Firește că nu. Organizațiile obștești sau inaeși masele pot elabora și înfăptui măsuri în privința multor oameni și a multor chestiuni. Ele pot elabora multe măsuri bune. Dar și aceasta trebuie să urmeze linia-planificare unică și reglementare corespunzătoare. Trebuie să îndrumăm pe această cale organizațiile obștești și masele din toate regiunile țării.

8. — Cu privire la liniile „Să înflorească o sută de flori" „Să se întreacă o sută de școli"*) „Coexistență îndelungată și control reciproc"

Cum au fost formulate lozincile „Să înflorească o sută de flori", „Să se întreacă o sută de școli" și „Coexistență îndelungată și control reciproc"? Ele au fost formulate pe baza situației concrete din China, au fost formulate pe baza recunoașterii faptului că în societatea socialistă tot mai există diferite contradicții, ele au fost formulate pe baza cerințelor actuale ale statului, care are nevoie de o dezvoltare rapidă a economiei și culturii. Liniile „Să înflorească o sută de flori" și „Să se întreacă o sută de școli" stimulează dezvoltarea artei și progresul științei, stimulează înflorirea culturii socialiste în țara noastră. În artă se pot dezvolta liber diferite forme și genuri, în știință se pot întrece liber diferite școli. Noi considerăm că răspîndirea forțată a unui geo, a unei școli și interzicerea altui gen, altei școli prin forța autorității administrative va dăuna dezvoltării artei și științei.

Problema adevărului și neadevărului în artă și știință trebuie să fie soluționată prin discuție liberă în cercurile oamenilor de artă și știință, trebuie să fie soluționată prin practică în artă și știință, și nu trebuie să fie soluționată prin metode simpliste. Adesea este nevoie ca timpul să fie acela care să arate ceea ce este just și ceea ce este greșit. Istoria dovedește că adeseori ceea ce este nou și just nu este recunoscut la început de majoritatea oamenilor și se poate dezvolta numai în luptă, pe căi întortochiate. Deseori oamenii nu socot de la bun început ca „o floare parfumată" ceea ce este just și bun, ci dimpotrivă, le socot „o buruiană otrăvitoare". La timpul lor învățătura lui Copernic despre sistemul solar, teoria evoluției lui Darwin erau considerate ca greșite și au avut de înfruntat o luptă grea. Multe exemple similare există și în istoria țării noastre. În comparație cu vechea societate, în societatea socialistă condițiile pentru dezvoltarea elementelor și fenomenelor care se nasc, se deosebesc fundamental de cele vechi, au devenit mult mai bune. Dar înăbușirea forțelor ce se nasc, gîtuirea ideilor raționale continuă să fie un fenomen frecvent. Chiar și înăbușirea nepremeditată sau fie numai dîtuirea vagă, chiar și aceasta împiedică dezvoltarea elementelor și fenomenelor ce se nasc. De aceea problema adevărului și neadevărului în știință și artă trebuie tratată cu precauție, trebuie stimulată discuția liberă și nu trebuie să se tragă concluzii pripite. Noi considerăm că o astfel de abordare poate ajuta la o dezvoltare relativ fructuoasă a științei și artei.

Marxismul s-a dezvoltat și se dezvoltă de asemenea prin luptă. La început marxismul a fost supus la tot felul de atacuri și considerat ca o „buruiană otrăvitoare". În prezent el continuă să fie supus atacurilor și este considerat o „buruiană otrăvitoare" în multe părți ale globului pămîntesc. Cu totul altă este situația pe care o are marxismul în țările socialiste. Dar și în țările socialiste mai există concepții nemarxiste, există de asemenea și concepții antimarxiste.

În țara noastră, transformările socialiste, dacă ne referim la proprietate, au și fost în general desăvîrșite, în general a și fost terminată larga luptă de clasă, cu caracter de masă, din perioada revoluționară, luptă asemănătoare unei furtuni. Cu toate acestea mai există rămășițe ale claselor moșierești și compradore răsturnate, mai există burghezia, iar mica burghezie abia începe să se reeducă. Lupta de clasă încă nu s-a terminat. Lupta de clasă dintre proletariat și burghezie, lupta de clasă dintre diferitele forțe politice, lupta de clasă dintre proletariat și burghezie în domeniul ideologiei continuă să fie o luptă îndelungată și complicată, iar uneori și foarte înverșunată.

Proletariatul tinde să transforme lumea potrivit concepției sale asupra lumii, burghezia tinde de asemenea să transforme lumea potrivit concepției sale asupra lumii. În acest domeniu problema n-a fost încă cu adevărat rezolvată: cine va învinge, cine va pierde — socialismul sau capitalismul. Atît în rîndul întregii populații, cît și în rîndul intelectualității, marxiștii continuă să fie în minoritate. De aceea marxismul, ca și în trecut, trebuie să se dezvolte prin luptă. Marxismul poate să se dezvolte numai prin luptă — așa a fost nu numai în trecut, dar așa stau lucrurile și în prezent, așa va fi fără doar și poate și în viitor.

Ce este just se dezvoltă totdeauna în procesul luptei împotriva a ceea ce este greșit. Ceea ce este adevărat, bun și minunat există întotdeauna în comparație cu ceea ce-i fals, rău și respingător, se dezvoltă întotdeauna în luptă cu acestea din urmă. Cînd ceea ce este greșit este respins pretutindeni de oameni, iar un anumit adevăr este acceptat pretutindeni de ea și în acest caz adevărul nou luptă iarăși împotriva unor păreri noi, greșite. Această luptă nu va înceta niciodată. Aceasta este legea dezvoltării adevărului și, desigur, legea dezvoltării marxismului.

Cine va învinge și cine va pierde — această luptă dintre socialism și capitalism în țara noastră în domeniul ideologiei va necesita încă mult timp și abia după aceea se va cunoaște rezultatul. Aceasta se explică prin faptul că influența burgheziei și a intelectualității care a rămas de la vechea societate va persista încă în țara noastră vreme îndelungată și că ideologia de clasă va exista încă multă vreme. Dacă această situație nu este suficient înțeleasă sau nu este înțeleasă deloc, atunci se va face o greșeală imensă, se va ignora lupta ideologică necesară.

Lupta ideologică se deosebește de celelalte feluri de lupte: în această luptă nu trebuie folosite metode grosolane, de constringere, trebuie folosite numai metodele explicării migăloase a adevărului. În prezent, în lupta ideologică socialismul dispune de condiții avantajoase. Principala forță a puterii de stat se află în mîinile poporului muncitor condus de proletariat. Partidul comunist dispune de o forță puternică și de un mare prestigiu. Deși în munca noastră sînt lipsuri și greșeli, totuși orice om drept poate vedea că noi sîntem devotați poporului, că sîntem fermi hotărîți și capabili ca, împreună cu poporul, să facem patria noastră minunată, că am și obținut succese uriașe și că în viitor vom obține succese și mai mari.

Majoritatea covîrșitoare a elementelor burgheze și a intelectualității provenită din vechea societate are o stare de spirit patriotică — ele vor să slujească patria socialistă care se dezvoltă impetuos și își dau seama că rupte de cauza socialismului, rupte de poporul muncitor condus de partidul comunist ele sînt neputincioase și nu pot avea nici un fel de viitor luminos.

Se pune întrebarea: întrucît în țara noastră majoritatea oamenilor recunosc deja marxismul ca ideologie conducătoare, poate fi el criticat? Firește că poate. Marxismul este un adevăr științific, el nu se teme de critică. Dacă marxismul s-ar teme de critică, dacă marxismul ar putea fi nimicit prin critică, el nu ar fi bun de nimic. De fapt nu critică oare idealiștii marxismul în fiecare zi și în fel și chip? Oare oamenii care împărtășesc concepții burgheze și micburgheze și care nu doresc să le schimbe nu critică marxismul în fel și chip? Marxiștii nu trebuie să se teamă de critică din partea oricui ar veni ea. Dimpotrivă, marxiștii trebuie să se călească, să crească și să-și lărgească pozițiile în condițiile criticii din partea oamenilor în focul luptei. Lupta împotriva concepțiilor greșite poate fi comparată cu vaccinul împotrivă variolei; datorită acțiunii vaccinului se întărește imunitatea organismului. Ceea ce este crescut în seră nu poate avea o viabilitate nemărginită. Înfăptuirea liniilor „Să înflorească o sută de flori" și „Să se întreacă o sută de școli" nu va slăbi situația conducătoare a marxismului în lumea ideologică, ci, dimpotrivă, va întări această situație.

Dar ce linie trebuie să urmăm în privința concepțiilor nemarxiste? Față de contrarevoluționarii notorii și de elementele care subminează cauza socialismului problema se rezolvă ușor: ei sînt pur și simplu privați de libertatea cuvîntului. Altminteri stau lucrurile cu concepțiile greșite din sînul poporului. Pot fi oare interzise aceste concepții, se poate oare să nu se dea nici o posibilitate de exprimare a acestor concepții? Firesc că nu se poate.

Folosirea metodelor simpliste în rezolvarea problemelor ideologice în sînul poporului, în rezolvarea problemelor lumii spirituale nu numai că nu este eficace, dar este și extrem de dăunătoare. Poți să nu permiți exprimarea concepțiilor greșite, dar ele oricum vor continua să existe, iar concepțiile juste, dacă ele au fost crescute în seră, dacă ele nu au dat de vînt și ploaie, dacă ele nu și-au cîștigat imunitatea nu vor putea repurta victoria cînd se vor întîlni cu concepțiile greșite. De aceea numai prin metoda discuției, prin metoda criticii și prin metoda dezvăluirii adevărului pot fi dezvoltate cu adevărat concepțiile juste și pot fi lichidate cele greșite, pot fi cu adevărat rezolvate problemele.

Ideologia burgheziei, a micii burghezii se va reflecta fără doar și poate în vreun domeniu, va căuta să se manifeste fără doar și poate cu perseverență în fel și chip în problemele politice și ideologice. Este imposibil să se facă în așa fel încît ea să nu se reflecte și să nu se manifeste. Noi nu trebuie ca, recurgînd la metode de reprimare, să nu permitem manifestarea acestei ideologii, ci trebuie să permitem manifestarea ei și în același timp, atunci cînd ea se va manifesta, să desfășurăm dispute, să desfășurăm critica corespunzătoare. Fără îndoială noi trebuie să criticăm toate concepțiile greșite și de orice fel. Desigur nu putem să nu criticăm concepțiile greșite, să privim indiferenți cum acestea se răspîndesc pretutindeni, să permitem acapararea pieței de către aceste concepții. Dacă există greșeli, ele trebuie condamnate, dacă se ivesc buruieni otrăvitoare, trebuie să luptăm împotriva lor. Critica însă nu trebuie să fie dogmatică, atunci cînd criticăm nu trebuie să folosim metode metafizice, trebuie să ne străduim din răsputeri să folosim metode dialectice. Critica trebuie să se bazeze pe analiza științifică, trebuie să fie suficient de convingătoare.

Pe calea criticii dogmatice problemele nu pot fi rezolvate. Ne pronunțăm împotriva tuturor buruienilor otrăvitoare, însă trebuie să deosebim cu toată prudența care este adevărata buruiană otrăvitoare și care este adevărata floare parfumată. Trebuie să învățăm împreună cu masele să deosebim cu toată prudența florile parfumate și buruienile otrăvitoare, împreună cu masele să luptăm împotriva buruienilor otrăvitoare folosind metode juste.

Condamnînd dogmatismul trebuie totodată să acordăm atenție condamnării revizionismului. Revizionismul sau oportunismul de dreapta este un curent ideologic burghez, el este cu mult mai periculos decît dogmatismul. Revizioniștii, oportuniștii de dreapta, se pronunță în vorbe pentru marxism și ei atacă „dogmatismul". Dar ceea ce el atacă constituie tocmai tezele cele mai fundamentale ale marxismului. El se pronunță împotriva materialismului și a dialecticii sau le denaturează, se pronunță împotriva dictaturii democratice a poporului și a conducerii de către partidul comunist sau încearcă să le slăbească, se manifestă împotriva transformărilor socialiste și a construcției socialiste sau încearcă să le slăbească. După ce revoluția socialistă din țara noastră a repurtat în linii mari victoria, în societate a mai rămas o parte de oameni care nutresc iluzii deșarte în legătură cu restaurarea orînduirii capitaliste, ei luptă împotriva clasei muncitoare în toate domeniile, inclusiv în acela al ideologiei. În această luptă revizioniștii sînt ajutoarele lor cele mai bune.

Dacă ar fi să judecăm după cuvinte, cele două lozinci — „Să înflorească o sută de flori" și „Să se întreacă o sută de școli" — nu au un caracter de clasă; ele pot fi folosite de proletariat, ele pot fi folosite și de burghezie, pot fi folosite și de alți oameni.

Fiecare clasă, fiecare pătură și fiecare grup social are concepția sa proprie asupra florilor parfumate și a buruienilor otrăvitoare. Dacă privim din punctul de vedere al maselor largi populare, care sînt astăzi pentru noi criteriile pentru a deosebi florile parfumate de buruienile otrăvitoare? Cum putem stabili în viața politică a poporului nostru adevărul și neadevărul în cuvintele și acțiunile noastre? Noi socotim că pe baza principiilor Constituției statului nostru, pe baza voinței majorității absolute a poporului nostru și a principiilor politice generale care au fost proclamate în repetate rînduri de către toate partidele din țara noastră, aceste criterii pot fi stabilite în linii generale în felul următor: 1) ceea ce este favorabil unirii întregului popor în țara noastră multinațională iar nu ceea ce provoacă scindare în popor; 2) ceea ce este favorabil transformărilor socialiste și construcției socialiste sau încearcă să le slăbească. După ce revoluția socialistă din țara noastră a repurtat în linii mari victoria, în societate a mai rămas o parte de oameni care nutresc iluzii deșarte în legătură cu restaurarea orînduirii capitaliste, ei luptă împotriva clasei muncitoare în toate domeniile, inclusiv în acela al ideologiei. În această luptă revizioniștii sînt ajutoarele lor cele mai bune.

Dacă ar fi să judecăm după cuvinte, cele două lozinci — „Să înflorească o sută de flori" și „Să se întreacă o sută de școli" — nu au un caracter de clasă; ele pot fi folosite de proletariat, ele pot fi folosite și de burghezie, pot fi folosite și de alți oameni.

Fiecare clasă, fiecare pătură și fiecare grup social are concepția sa proprie asupra florilor parfumate și a buruienilor otrăvitoare. Dacă privim din punctul de vedere al maselor largi populare, care sînt astăzi pentru noi criteriile pentru a deosebi florile parfumate de buruienile otrăvitoare? Cum putem stabili în viața politică a poporului nostru adevărul și neadevărul în cuvintele și acțiunile noastre? Noi socotim că pe baza principiilor Constituției statului nostru, pe baza voinței majorității absolute a poporului nostru și a principiilor politice generale care au fost proclamate în repetate rînduri de către toate partidele din țara noastră, aceste criterii pot fi stabilite în linii generale în felul următor: 1) ceea ce este favorabil unirii întregului popor în țara noastră multinațională iar nu ceea ce provoacă scindare în popor; 2) ceea ce este favorabil transformărilor socialiste și construcției socialiste sau încearcă să le slăbească; 3) ceea ce este favorabil întăririi dictaturii democratice a poporului iar nu ceea ce subminează sau slăbește această dictatură; 4) ceea ce este favorabil întăririi centralismului democratic iar nu ceea ce subminează sau slăbește acest sistem; 5) ceea ce este favorabil întăririi conducerii de către partidul comunist iar nu ceea ce duce la abaterea de la această conducere sau la slăbirea ei; 6) ceea ce este favorabil solidarității socialiste internaționale și solidarității internaționale a tuturor popoarelor iubitoare de pace iar nu ceea ce dăunează acestor două forme ale solidarității. Din aceste șase criterii cele mai importante sînt următoarele: cel privitor la calea socialistă și cel privitor la conducerea de către partid. Aceste criterii sînt formulate pentru a ajuta poporul să desfășoare o discuție liberă în diverse probleme și nu pentru a împiedica o astfel de discuție.

Oamenii care nu sînt de acord cu aceste criterii pot de asemenea, firește, să-și formuleze părerile și să polemizeze. Atunci însă cînd majoritatea oamenilor vor avea criterii bine stabilite, critica și autocritica vor putea fi îndreptate înainte pe o cale justă, se va putea, folosind aceste criterii, să se stabilească justețea cuvintelor și acțiunilor oamenilor, se va putea deosebi dacă cuvintele și acțiunile lor sînt „o floare parfumată" sau „o buruiană otrăvitoare". Criteriile amintite mai sus sînt criterii politice. Pentru determinarea justeței tezelor științifice și a caracterului artistic al operelor de artă, desigur, mai sînt necesare unele criterii specifice. Dar cele șase criterii politice amintite sînt aplicabile la orice activitate științifică și artistică. Într-o țară socialistă ca a noastră poate fi oare folositoare o activitate științifică și artistică diametral opusă acestor criterii politice?

Toate punctele de vedere expuse mai sus au ca bază condițiile istorice concrete din țara noastră. Situația nu este identică în fiecare țară socialistă și în fiecare partid comunist, de aceea noi nu considerăm deloc că ele sînt obligate sau trebuie să folosească metodele chineze.

Lozinca coexistenței îndelungate și a controlului reciproc este de asemenea produsul condițiilor istorice concrete din țara noastră. Această lozincă nu a fost de fel formulată pe neașteptate, ea s-a coopt timp de cîțiva ani. Ideea coexistenței îndelungate a prins viață încă de mult. Anul trecut orînduirea socialistă era statornicită în linii esențiale și aceste lozinci au fost clar formulate și lansate.

Pentru ce trebuie să admitem coexistența îndelungată a partidelor democratice ale burgheziei și micii burghezii cu partidul politic al clasei muncitoare? Aceasta se explică prin faptul că noi nu avem motive să nu înfăptuim linia coexistenței îndelungate față de toate partidele care depun într-adevăr eforturi pentru unirea poporului în numele cauzei socialismului și se bucură de încrederea poporului.

Încă la a doua sesiune a Consiliului consultativ politic popular al Chinei din iunie 1950 am spus: „Pe acela care slujește într-adevăr sincer poporul, ajută cu adevărat poporul în perioada grea pentru el și face fapte bune, și va fi de asemenea consecvent și pe viitor, fără să cotească la jumătatea drumului, poporul și guvernul popular nu vor avea motive să se dezică de el, nu vor avea motive să nu-i acorde posibilitatea de a exista și de a sluji poporul". Cele expuse aici constituie tocmai baza politică a posibilității coexistenței îndelungate a partidelor. Coexistența îndelungată a partidului comunist cu partidele democratice — aceasta este dorința noastră, aceasta este și linia noastră. Dacă partidele democratice vor putea sau nu să existe un timp îndelungat, acest lucru nu este determinat numai de dorința unilaterală a partidului comunist, aceasta mai depinde de felul cum se vor manifesta partidele democratice, depinde de faptul dacă ele vor cîștiga încrederea poporului.

Controlul reciproc între partide există de asemenea de mult — aceasta constituie exprimarea reciprocă a părerilor de către partide și critica reciprocă. Controlul reciproc, desigur, nu este unilateral, partidul comunist poate controla partidele democratice, iar partidele democratice pot controla de asemenea partidul comunist.

Pentru ce se permite controlul partidelor democratice asupra partidului comunist? Pentru că partidul, aidoma omului, are foarte mare nevoie să audă glasurile celor care gîndesc altfel. Toți știu că controlul asupra partidului comunist este înfăptuit în special de poporul muncitor și de masele membrilor de partid. Dar va fi și mai de folos dacă la acest control vor participa partidele democratice. Desigur, exprimarea reciprocă a părerilor de către partidele democratice și de către partidul comunist și critica reciprocă vor putea scoate la iveală rolul pozitiv al controlului reciproc numai dacă aceste păreri și această critică vor corespunde celor șase criterii politice expuse mai sus. De aceea, noi sperăm că toate partidele democratice vor acorda atenție reeducării ideologice și vor tinde spre coexistența îndelungată cu partidul comunist și spre controlul reciproc pentru a fi la nivelul cerințelor societății noi.

9. — Problema tulburărilor la care a participat un număr mic de oameni

În 1956 în unele regiuni ale țării au avut loc greve ale unui mic număr de muncitori și studenți. Cauza directă a acestor tulburări a fost nesatisfacerea unor revendicări materiale. Unele din aceste revendicări trebuie și pot să fie satisfăcute, dar altele sînt neîntemeiate sau atît de exagerate, încît nu pot fi deocamdată satisfăcute. Un factor mai important care a provocat tulburări este însă birocratismul conducerii.

Vina pentru unele greșeli generate de acest birocratism revine forurilor superioare, nu se poate arunca întreaga vină asupra verigilor de jos. O altă cauză a tulburărilor este insuficienta educare ideologico-politică a munci-

(Continuare în nr. t.a)

*) „Să înflorească o sută de flori", „Să se întreacă o sută de școli" — sînt expresii chineze străvechi, în care cuvîntul „o sută" înseamnă nu un număr anumit, ci nenumărat (nota traducătorului).

Continuarea cuvîntării rostite de Mao Tze-dun

(Urmare din pag. 3-a)

torilor și studenților. În anul 1956 au fost tulburări și în rîndurile unui mic număr de cooperative de producție și principala cauză a acestor tulburări a fost de asemenea birocratismul conducerii și educarea insuficientă a maselor.

Trebuie să recunoaștem că deseori o anumită parte a maselor acordă multă atenție intereselor imediate, particulare, personale, și nu înțelege sau nu înțelege suficient interesele de perspectivă, interesele generale ale statului și cele colective. Datorită insuficienței experienței politice și experienței de viață socială o mare parte a tineretului nu este în stare să facă comparație între vechea Chină și China nouă, îi este greu să înțeleagă bine prin ce luptă nespusa grea și anevoioasă a reușit poporul nostru să se elibereze de sub jugul imperialismului și al reacțiunii gomindaniste. Îi este greu să înțeleagă temeinic ce muncă perseverentă trebuie depusă în decursul unei perioade îndelungate pentru a construi minunata societate socialistă. De aceea este necesar să se destășoare permanent în masă o muncă politico-educativă vie și eficace, este necesar să se explice permanent adevărul în legătură cu greutățile ivite și să se elaboreze împreună cu masele măsurile de biruire a acestor greutăți.

Nu sîntem pentru tulburări, deoarece contradicțiile din rîndurile poporului pot fi rezolvate prin metoda „unitate — critică — unitate", iar tulburările aduc întotdeauna oarecari prejudicii și nu sînt favorabile propășirii cauzei socialismului. Sîntem convinși că masele largi populare din țara noastră se pronunță pentru socialism, că ele sînt foarte disciplinate, drepte și nu se vor lăsa niciodată antrenate în tulburări nemotivate.

Aceasta nu înseamnă însă cîtuși de puțin că în țara noastră a și fost exclusă posibilitatea ivirii unor tulburări în rîndurile maselor. În această problemă trebuie să acordăm atenție următoarelor lucruri: 1) Pentru a lichida din rădăcini cauzele izbucnirii tulburărilor este necesar să se stîrpească birocratismul, să se intensifice considerabil educarea ideologico-politică și să se rezolve în modul cuvenit toate contradicțiile posibile. Numai dacă se respectă această condiție nu se vor ivi de regulă tulburări. 2) Dacă din cauza muncii noastre defectuoase se vor ivi tulburări, acea parte a maselor care participă la aceste tulburări trebuie adusă pe calea justă, trebuie să folosim tulburările ca un mijloc deosebit de îmbunătățire a muncii, de educare a cadrelor de activiști și a maselor, precum și de rezolvare a problemelor care n-au fost rezolvate în munca de zi cu zi.

În procesul rezolvării problemelor care au provocat tulburările trebuie să se desfășoare o muncă minuțioasă, nu se poate admite folosirea unor metode simpliste, să nu ne demobilizăm prea repede în retragere. Nu trebuie să fie alungați în mod nechibzuit din colective cei care se pun în fruntea tulburărilor, cu excepția elementelor care contravin codului penal și a elementelor contrarevoluționare care desfășoară în prezent o activitate subversivă. Aceste elemente trebuie trase la răspundere prin justiție. Într-o țară atît de mare ca țara noastră, tulburările la care participă un număr mic de oameni nu trebuie să provoace deloc mirare și zarvă, ci ne pot ajuta să dezrădăcinăm birocratismul.

În societatea noastră există un număr neînsemnat de oameni care nu se îngrijesc de interesele obștești, care nu țin seama de nimeni și de nimic, care se dedau la asasinate și atentate la viața oamenilor, care săvîrșesc infracțiuni. Este posibil să se folosească de tezele noastre politice, denaturîndu-le și să formuleze cu rea intenție cereri neîntemeiate, pentru a ațîta masele sau să se difuzeze zvonuri tendențioase și să provoace neliniște, pentru a tulbura ordinea normală în societate.

Nu aprobăm deloc îngăduința față de această categorie de oameni, dimpotrivă, față de aceștia trebuie să se ia neapărat măsurile necesare de represiune prevăzute de lege. Pedepsirea acestei categorii de oameni este o cerere a maselor largi ale societății, a nu-i pedepsi înseamnă a proceda împotriva voinței maselor.

10. — Poate oare răul să se transforme în bine?

După cum am mai spus, în societatea noastră, tulburările în rîndurile maselor sînt un rău pe care-l dezaprobăm. Totuși, ivirea unor asemenea incidente ne poate determina să tragem învățăminte, să stîrpim birocratismul și să educăm activiștii și masele. Privit în acest sens, răul se poate transforma în bine. Tulburările au un dublu caracter. Putem să considerăm orice tulburare din acest punct de vedere.

Evenimentele din Ungaria au fost un rău, acest lucru este limpede pentru toți. Totuși și ele au un caracter dublu. Datorită faptului că tovarășii unguri au luat măsuri juste în procesul desfășurării incidentului, evenimentele din Ungaria s-au transformat dintr-un rău într-un bine. În prezent Ungaria a devenit mai puternică decît înainte; toate țările lagărului socialist au tras învățăminte din aceasta.

De asemenea și campania anticomunistă și antipopulară de proporții mondiale din a doua jumătate a anului 1956, este, bineînțeles un rău. Dar ea a constituit o învățătură pentru partidele comuniste și pentru clasa muncitoare din diferite țări, a contribuit la călirea lor, transformîndu-se astfel într-un bine. În numeroase țări o parte din oameni au ieșit în timpul acestei campanii din partidele comuniste. Ieșirea unor oameni din partid și reducerea numărului membrilor partidului este, bineînțeles, un rău, dar și aci există o latură bună. Elementele șovăielnice n-au vrut să rămînă în rîndurile partidului și l-au părăsit, iar majoritatea membrilor de partid fermi în convingerile lor, și-au strîns și mai mult rîndurile în luptă, — este oare aceasta un rău?

Vorbind în ansamblu, trebuie să învățăm să examinăm problemele sub toate aspectele, să vedem nu numai fața lucrurilor și fenomenelor, ci și reversul lor. În anumite condiții rău poate duce la rezultate bune, iar bine'e la rîndul său, poate duce la rezultate rele. Lao-Tzi a spus încă cu peste două mii de ani în urmă: „În nefericire trăiește fericirea, în fericire se ascunde nefericirea". Japonezii au numit invadarea Chinei de către Japonia o victorie. Chinezii au numit acapararea unui vast teritoriu chinez de către agresori o înfrîngere. Totuși, în înfrîngerea Chinei trăia victoria, iar în victoria Japoniei se ascundea înfrîngerea. N-a confirmat oare istoria acest fapt?

În prezent oamenii din toate țările lumii se gîndesc la posibilitatea izbucnirii unui al treilea război mondial. În această chestiune trebuie să fim pregătiți din punct de vedere moral și să abordăm problema în mod analitic. Ne pronunțăm cu fermitate pentru pace și luptăm împotriva războiului. Totuși, dacă imperialiștii vor dezlănțui un război, nici în acest caz nu trebuie să ne temem. Atitudinea noastră în această problemă este aceeași ca și față de „tulburările" de orice fel: în primul rînd sîntem împotrivă, în al doilea rînd nu ne temem. După primul război mondial a apărut Uniunea Sovietică cu o populație de 200 milioane de oameni; după cel de-al doilea război mondial, a apărut lagărul socialist care cuprinde 900 de milioane de oameni. Se poate afirma că, dacă fără a ține seama de nimic imperialiștii vor dezlănțui un al treilea război mondial, în urma războiului sute de milioane de oameni vor trece desigur de partea socialismului și doar un mic teritoriu va rămîne sub puterea imperialismului; este de asemenea posibilă o destrămare totală a întregului sistem imperialist.

În urma luptei, cele două contrarii, care se află în contradicție, în anumite condiții, nu poate să nu se transforme în celălalt. Aici sînt importante condițiile. Fără anumite condiții, cele două părți în luptă nu se pot transforma una în alta. În lume cel care dorește mai mult decît oricine să-și schimbe situația, este proletariatul, și apoi semiproletariatul, deoarece primul n-are în general nimic, iar al doilea are, dar puțin. Situația existentă acum, cînd S.U.A. dispun de majoritatea voturilor în O.N.U. și controlează numeroase regiuni ale lumii nu este decît o situație temporară. Va veni fără îndoială ziua cînd această situație se va schimba. Situația Chinei ca țară săracă, și lipsa ei de drepturi pe arena internațională, se vor schimba de asemenea: țara săracă se va transforma într-una bogată, lipsa de drepturi se va transforma în drepturi depline, adică va avea loc o transformare a lucrurilor în contrariul lor. Aici condiția hotărîtoare este orînduirea socialistă și lupta poporului strîns unit.

11. — Despre regimul de economii

În continuare aș dori să mă ocup de problema regimului de economii. Intenționăm să dezlășurăm construcția pe scară largă, dar țara noastră este încă o țară foarte săracă. Iată deci o contradicție. Respectarea neîncetată a unui strict regim de economii în toate sectoarele constituie una din metodele de rezolvare a acestei contradicții.

În 1952, în cadrul campaniei „împotriva celor trei abuzuri", am luat atitudine împotriva delapidărilor, risipei și a birocratismului, acordînd cea mai mare atenție luptei împotriva delapidărilor. În 1955 am introdus regimul de economii: atunci s-a acordat cea mai mare atenție luptei împotriva normelor exagerate în construcția capitală neegată de producție și pentru economie de materii prime și materiale în producția industrială. În acest domeniu am dobîndit succese mari. Pe atunci linia de economii nu cunoscuse încă o adevărată răspîndire în toate ramurile economiei naționale, nu cunoscuse o adevărată răspîndire nici în instituții, în unitățile militare, în instituțiile de învățămînt și în organizațiile populare. Anul acesta este necesar să se stimuleze regimul de economii și să se lupte împotriva risipei în toate domeniile de viață ale țării. Nu avem încă o experiență suficientă în construcție. În ultimii cîțiva ani, paralel cu mari succese, au avut loc și cazuri de risipă.

Trebuie să construim treptat o serie de întreprinderi moderne, de mare amploare, care vor constitui osatura fără de care ar fi imposibil ca în decurs de cîteva decenii să transformăm țara noastră într-o putere industrială modernă. Dar în ce privește cea mai mare parte a întreprinderilor nu trebuie adoptată o asemenea practică: trebuie să creăm mai multe întreprinderi mijlocii și mici, și totodată trebuie să folosim pe deplin baza industrială moștenită de la vechea societate, trebuie să luptăm cu toate forțele pentru economii, pentru a realiza cît mai mult cu mijloace bănești mai reduse. După ce plenara a II-a a C. C. al Partidului Comunist Chinez, care a avut loc în noiembrie anul trecut, a pus cu și mai multă ascuțime problema aplicării liniei unui sever regim de economii și luptei împotriva risipei, această linie a și început după cîteva luni să dea roade. Această campanie pentru respectarea regimului de economii trebuie să fie consecventă și de durată. Lupta împotriva risipei, ca și criticarea celorlalte lipsuri și greșeli, poate fi comparată cu spălatul. Nu trebuie oare omul să se spele în fiecare zi? Partidul Comunist, partidele democratice, activiștii democratici fără partid, intelectualii, industriașii și comercianții, muncitorii, țăranii și meșteșugarii, într-un cuvînt noi toți — populația de 600 milioane a Chinei — sîntem datori să luptăm pentru mărirea producției și pentru regimul de economii, împotriva excesele și a risipei. Acest lucru are nu numai cea mai mare însemnătate economică, ci și cea mai mare însemnătate politică.

În momentul de față în rîndurile multor lucrători de-ai noștri se manifestă tendințe primejdioase, care se exprimă în lipsa de dorință de a împărți cu masele bucuriile și necazurile, în tendința spre glorie și avantaje personale. Acest lucru este foarte rău. În cadrul campaniei pentru mărirea producției și pentru regimul de economii cerem simplificarea aparatului, îndrumarea activiștilor către organizațiile de jos, revenirea în producție a unui număr considerabil de activiști. Este una din metodele pentru înlăturarea acestor tendințe atît de primejdioase. Este necesar ca toți activiștii și întregul popor să țină mereu seama de faptul că China este o mare țară socialistă și în același timp o țară săracă, înapoiată din punct de vedere economic. Aceasta constituie o mare contradicție. Pentru ca țara noastră să devină bogată și puternică, vor fi necesari cîțiva zeci de ani de eforturi perseverente; totodată este necesar să se urmeze linia hărniciei și a spiritului de economie în construcția din țară, să se respecte un regim sever de economii și să se ducă lupta împotriva risipei.

12.—Calea industrializării Chinei

Problema căii industrializării, despre care este vorba aici, implică în primul rînd problema corelației proporționale în dezvoltarea industriei grele, a industriei ușoare și agriculturii. În țara noastră, în centrul construcției economice se află industria grea, trebuie să arătăm acest lucru cu toată hotărîrea. Totuși, paralel cu aceasta, trebuie să acordăm o suficientă atenție dezvoltării agriculturii și a industriei ușoare.

Țara noastră este o mare țară agrară, în care populația rurală reprezintă peste 80 la sută din întregul popor. Dezvoltarea industriei trebuie să se înfăptuiască concomitent cu dezvoltarea agriculturii, căci numai atunci industria va dispune de materii prime și de o piață, numai atunci vor putea fi acumulate mai multe mijloace pentru crearea unei puternice industrii grele. Este îndeobște cunoscut că există legături foarte strînse între industria ușoară și agricultură. Fără agricultură nu poate exista nici industria ușoară. În momentul de față oamenii nu înțeleg încă destul de limpede că agricultura este o piață importantă pentru industria grea. Dar, pe măsura reconstrucției tehnice treptate a agriculturii, a modernizării ei neîncetate, a dezvoltării continue a ramurilor care deservesc agricultura, cum sînt producția de mașini agricole și de îngrășăminte, construcția de irigații, electroenergetică și construcția în domeniul transporturilor, producția de combustibil și materiale de construcție pentru populație etc., oamenii vor înțelege mai ușor că agricultura constituie o piață importantă pentru industria grea.

Dacă în perioada celui de-al doilea și a celui de-al treilea cincinal agricultura noastră va putea cunoaște o și mai mare dezvoltare, datorită căreia industria ușoară se va dezvolta în mod corespunzător pe scară și mai largă, aceasta va fi în folosul întregii economii naționale. Dacă se vor dezvolta agricultura și industria ușoară, industria grea va dobîndi o piață de desfacere și mijloace materiale și se va dezvolta și mai repede. La prima vedere s-ar părea că ritmul industrializării s-ar încetini întrucîtva, dar în realitate el nu va fi încetinit, ba va deveni poate mai intens.

În decursul a trei cincinale sau într-o perioadă ceva mai lungă, producția anuală de oțel din țara noastră poate totuși să fie mărită de la aproximativ 900.000 tone — nivelul anual maxim dinainte de eliberare, atins în anul 1943, la 20.000.000 tone sau chiar mai mult. Atunci va fi satisfăcută atît populația orășenească cît și cea rurală.

Nu intenționez astăzi să analizez pe larg problemele economice. Nu avem încă destulă experiență în construcția economică, deoarece nu ne ocupăm de aceasta decît de șapte ani, trebuie să mai acumulăm experiență. Nici în ceea ce privește revoluția, nu aveam inițial experiență, dar am dobîndit-o, trecînd prin înfrîngeri și eșecuri, și abia după aceasta am cucerit victoria în întreaga țară. Cerem ca perioada de dobîndire a experienței în construcția economică să fie ceva mai scurtă decît perioada de dobîndire a experienței revoluționare și în același timp ca această experiență să nu ne coste atît de scump. Firește, va fi necesar să plătim, dar ar fi de dorit ca prețul să nu fie atît de ridicat cum a fost în perioada revoluționară. Trebuie să înțelegem că aici există o contradicție — contradicția dintre legile obiective ale dezvoltării economice a societății socialiste și cunoașterea noastră subiectivă — iar această contradicție trebuie rezolvată în practică. Această contradicție se manifestă de asemenea ca o contradicție între oameni, o contradicție între cei care oglindesc relativ just legile obiective și cei care oglindesc relativ greșit legile obiective, tocmai de aceea ea constituie una din contradicțiile din rîndurile poporului. Toate contradicțiile există în mod obiectiv și avem sarcina ca, pe măsura posibilităților, să le oglindim just și să le rezolvăm.

Pentru a transforma China într-o țară industrială, trebuie să studiem cu seriozitate experiența înaintată a Uniunii Sovietice. Uniunea Sovietică construiește socialismul de 40 de ani și experiența ei este pentru noi de un foarte mare preț.

Să vedem cine a proiectat și utilat pentru noi atît de multe uzine importante? Oare S.U.A.? Nu cumva Anglia? Nu, nu ele au făcut acest lucru. Numai Uniunea Sovietică face aceasta pentru că este o țară socialistă, un aliat al nostru. Paralel cu Uniunea Sovietică ne-au acordat ajutor și unele țări frățești din Europa răsăriteană. Fără îndoială, trebuie să studiem experiența bună a tuturor țărilor, indiferent dacă ele sînt socialiste sau capitaliste, acest lucru este indiscutabil. Principalul este totuși de a învăța de la Uniunea Sovietică. Există două moduri de a privi învățătura. Unul dintre ele este dogmatic, cînd nu se dă atenție condițiilor din țara noastră și se preia fără discernămînt orice: ceea ce se poate și ceea ce nu se poate aplica. Acest fel de a privi învățătura este greșit. Celălalt fel de a privi învățătura constă în a-ți frămînta creierul în timpul învățăturii și a studia ceea ce corespunde condițiilor din țara noastră, în a prelua experiența care ne este utilă. Pentru noi este necesar acest fel de a privi învățătura.

Să întărim unitatea cu Uniunea Sovietică, să întărim unitatea cu toate țările socialiste — iată linia noastră fundamentală; în aceasta rezidă interesele noastre vitale. Trebuie de asemenea să întărim și să dezvoltăm coexistența pașnică a Chinei și Africa, precum și cu toate țările și popoarele iubitoare de pace. Dacă vom realiza aceste două forme de coexistență, nu vom mai fi izolați. În ce privește țările imperialiste, trebuie de asemenea să stringem unitatea cu popoarele lor și să luptăm pentru coexistența pașnică și anumite legături comerciale cu aceste țări, să prelntîmpinăm un eventual război. Dar față de aceste țări nu se pot în nici un caz aplica concepții care nu corespund realității.

PENTRU ÎNTĂRIREA PRIETENIEI POLONO-GERMANE

BERLIN 21 (Agerpres) Agențiile ADN și PAP au transmis textele declarațiilor comune de guvern și partid semnate la Berlin după încheierea vizitei delegației guvernamentale și de partid a R. P. Polone în R. D. Germană.

Declarația comună a guvernelor R.P. Polone și R.D. Germane

În declarația comună a guvernelor R. D. Germane și R. P. Polone se arată că în cadrul tratativelor a avut loc un larg schimb de vederi cu privire la dezvoltarea în viitor a colaborării prietenești între R. P. Polonă și R. D. Germană, precum și cu privire la unele probleme internaționale care interesează ambele state.

Cele două părți consideră că remilitarizarea R. F. Germane înseamnă o amenințare pentru securitatea R. P. Polone și a R. D. Germane.

Cele două părți declară că activitatea revizionistă desfășurată în R. F. Germană, mai ales împotriva frontierei polono-germane Oder-Neisse, definitiv fixată și inviolabilă, este îndreptată împotriva păcii și securității europene.

Călăuzite de lupta pentru asigurarea securității țărilor lor, amenințate îndeosebi de activitatea cercurilor militariste și revanșarde din Germania occidentală, și avînd drept scop mentinerea și consolidarea păcii, se arată în continuare în declarație, cele două părți sînt hotărîte să întărească alianța de apărare care le leagă cu U.R.S.S. și cu celelalte țări participante la Tratatul de la Varșovia.

Guvernul R. P. Polone și guvernul R. D. Germane își exprimă părerea unanimă că trebuie să existe o mare a păcii în interesul dezvoltării pașnice a țărilor europene. De aceea cele două guverne vor depune eforturi pentru a se ajunge la un acord cu statele situate pe malul Mării Baltice.

Cele două părți au căzut de acord că unificarea pașnică a Germaniei este o problemă care trebuie rezolvată de națiunea germană însăși și că ea se poate înfăptui prin realizarea unei înțelegeri între cele două state germane.

Cele două părți declară că politica lor externă este bazată pe principiile coexistenței pașnice între țări cu sisteme sociale diferite.

Cele două părți și-au exprimat convingerea unanimă că întărirea unității lagărului socialist constituie un element fundamental al politicii lor îndreptate spre consolidarea păcii și a securității internaționale.

Cele două guverne au considerat că este favorabil pentru consolidarea mai departe a relațiilor prietenești între cele două țări să încheie o convenție consulară, un acord în domeniul politicii sociale și un acord vamal.

Declarația a fost semnată din partea guvernului R. P. Polone de JOSEF CYRANKIEWICZ și din partea guvernului R. D. Germane de OTTO GROTEWOHL.

Declarația comună a C.C. al P.M.U.P. și a C.C. al P.S.U.G.

Cele două partide — se spune în declarație — sînt legate prin cauza comună a construcției socialiste și de ideologia comună marxist-leninistă.

P.M.U.P. și P.S.U.G. consideră că interesele construcției socialiste și ale întăririi păcii necesită întărirea continuă a unității și lărgirea legăturilor prietenești și a colaborării frățești între țările socialiste.

Cele două partide se opun cu hotărîre tuturor încercărilor care urmăresc slăbirea acestei unități prin răspîndirea propagandei antisovietice și încercărilor de a semăna vrajbă între țările socialiste și partidele lor.

Principiile fundamentale ale construcției socialiste, comune tuturor țărilor, sînt: dictatura proletariatului în alianță cu țărănimea muncitoare, rolul conducător al clasei muncitoare și al partidului său marxist-leninist, dezvoltarea forțelor productive pe baza socializării mijloacelor de producție și planificării centrale, unitatea statelor socialiste. Aceste principii trebuie să fie aplicate în mod creator ținînd seamă de condițiile istorice specifice fiecărei țări, precum și de particularitățile naționale caracteristice. Aceasta implică necesitatea și posibilitatea de a aplica forme și metode pentru construirea socialismului specifice fiecărei țări, în timp ce partidele comuniste și muncitorești trebuie să vegheze cu fermitate asupra purității ideologice a cadrelor lor și să combată cu hotărîre devierile, atît cele revizioniste cît și cele dogmatice.

Cele două delegații declară că Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a dezvoltat în mod creator știința marxism-leninismului și a contribuit la dezvoltarea continuă a relațiilor dintre statele socialiste și partidele comuniste și muncitorești în baza principiilor internaționalismului proletar și a deplinei egalități în drepturi.

În scopul de a îmbunătăți și dezvolta pe viitor colaborarea dintre cele două partide, se spune în încheierea declarației, s-a hotărît să se facă un schimb de delegații de partid pentru a se proceda la examinarea reciprocă a experienței în activitatea de partid.

Declarația a fost semnată de W. GOMULKA, prim secretar al C.C. al P.M.U.P., și W. ULBRICHT, prim secretar al C.C. al P.S.U.G.

Actualitatea INTERNAȚIONALĂ

Soții Kozmin împiedicați să vorbească la telefon cu copiii lor

MOSCOVA 21 (Agerpres). TASS transmite: La 19 iunie redacția ziarului „KOMSOMOLSKAIA PRAVDA" a fost vizitată de soții Gheorghi și Nadejda Kozmin, ai căror copii sînt reținuți în mod ilegal de către autoritățile americane în S.U.A.

În cursul convorbirii a luat naștere ideea de a chema la telefon azilul în care au fost internați copiii ruși.

Redacția a chemat orașul Chicago și a cerut ca soții Kozmin să fie puși în legătură cu fiul lor mai mare Hostislav, despre care știau că se află la azilul „Baptist Children Home". După o lungă tăcere telefonista a răspuns că copiii soților Kozmin nu se mai află la Chicago și că au fost transportați la Lateville. Redacția a cerut legătura cu acest oraș, dar totul a fost zadarnic. Centrala telefonică din New York a declarat că Chicago nu răspunde. Apoi telefonista a fost anunțată că nici New Yorkul nu răspunde.

Soții Kozmin au dorit foarte mult să aibă o convorbire telefonică cu copiii lor. Ei au hotărît să ceară legătura cu Chicago prin Londra. În ciuda tuturor eforturilor convorbirea cu Hostislav n-a avut loc. Operatorul de la centrala telefonică din Londra a declarat că între Moscova și Londra auzibilitatea este foarte slabă și nu se poate auzi o voce de copil...

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

● *Ziarul „DAILY MIRROR" anunță că Statele Unite duc tratative cu Australia în vederea construirii pe teritoriul ei a unui poligon pentru experimentarea proiectilelor telegh idate cu focos atomic. Aceasta în urma faptului că în țările latino-americane crește în intensitate nemulțumirea față de experimentarea proiectilelor teleghidate lansate de pe coasta Floridei în direcția Americii de Sud. (Agerpres)*

● **Amintori Fanfani, secretarul general al partidului democrat creștin, care fusese însărcinat de președintele Italiei Gronchi să înceapă consultări în vederea soluționării crizei de guvern din Italia, a anunțat pe președinte că renunță la misiunea încredințată deoarece nu a putut să realizeze o înțelegere a partidelor de centru pe baza unui program comun. (Agerpres).**

● La 20 iunie au fost executați în Algeria alți patru patrioți, condamnați la moarte pentru participarea la lupta de eliberare națională. (TASS)

● *Primul ministru al Indiei Nehru se află la Oslo într-o vizită oficială de trei zile în Norvegia. În cursul șederii sale la Oslo, Nehru va discuta cu guvernul norvegian problema dezarmării și chestiuni interesînd cele două țări. (Agerpres)*

● Primul buget propus de guvernul comunist al statului Kerala (India) a fost adoptat de Adunarea statului la 20 iunie în ciuda criticilor opoziției. (China Nouă)

S. U. A. trimit armament atomic în Coreea de Sud

WASHINGTON 21 (Agerpres). — TASS transmite: Ministerul Apărării al S.U.A. a dat publicității un comunicat în care se spune că a hotărît să trimită imediat în Coreea de Sud „armament modern" american, inclusiv avioane de vînătoare și de bombardament care pot să transporte arme atomice, precum și tancuri și alt armament.

Purtătorul de cuvînt al Ministerului Apărării pentru problemele de presă, Schneider, a făcut cunoscut corespondenților că diviziile americane din Coreea de Sud urmează să fie reorganizate în unități cu „potențial atomic".

Această hotărîre a S.U.A. este o violare din cele mai grosolane a acordului de armistițiu din Coreea.

SĂRBĂTOAREA ORAȘULUI EROU

Corespondență telefonică din Leningrad

Ne aflăm de 24 de ore la Leningrad, orașul erou, orașul port, orașul muncitor, orașul celor trei revoluții. Ne este imposibil a înșirui aici toate calificativele pe care pe drept cuvînt le merită acest mare centru al muncii și al culturii socialiste.

Încă de ieri a început sărbătoarea. În multe raioane și uzine s-au ținut mitinguri și adunări în care s-a evocat bogata istorie a acestui minunat oraș. Cine ar fi putut crede acum două veacuri și jumătate că din brazdele tăiate în cruce cu hirleț de însuși țarul Petru I pe mica insulă Enisaari (insula lepurilor) va răsări orașul de azi, cu podoabele lui neîntrecute, cu istoria lui atît de glorioasă.

Privită din avion, vatra orașului este mai mult apă decît uscat căci Leningradul este construit pe brațele Deltei Neva pe 101 insule unite prin 400 poduri mari și mici.

Orașul fortăreață a stat de veghe la intrarea în Baltică. Oamenilor din Leningrad le este scump nu numai pentru că aici trăiesc și muncesc, dar și pentru că aproape nu există dată în istoria mișcării de eliberare a Rusiei, care să nu se fi legat de numele orașului de pe Neva.

Aici a trăit și a muncit geniul Revoluției, V. I. Lenin. Orașul de pe Neva a devenit arena măreților evenimente revoluționare. Condus de partidul bolșevic în frunte cu Lenin, proletariatul din Leningrad s-a ridicat la lupta pentru cucerirea puterii...

Bravii cetățeni ai Leningradului au fost totdeauna în primele rînduri și în anii construcției pașnice și în anii marilor încercări. Pline de admirație sînt faptele glorioase ale oamenilor muncii și ale ostașilor sovietici din anii crunți ai Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Nimic nu a înfînt dirzenia apărătorilor: nici tunurile și nici avioanele fasciștilor, nici foametea.

Oamenii muncii din Leningrad au șters de mult grelele răni ale războiului. Alături de toți oamenii sovietici ei privesc cu încredere viitorul și aplică cu stăruință în întreprinderi cele mai noi realizări ale științei. Planul primului an al celui de al VI-lea cincinal a fost realizat înainte de termen. Multe mașini noi perfecționate poartă marca uzinelor din Leningrad. Leningradul a devenit inițiatorul mișcării largi a colaborării creatoare dintre oamenii de știință și practicienii din industrie.

Ca un omagiu adus marelui Lenin, locuitorii Leningradului au hotărît ca în aceste zile ale sărbătoririi orașului să pună în Piața Insurecției temelia unui măreț monument al lui Lenin.

La orele 12 în ziua de 21 iunie în Piața Insurecției, denumită așa încă din februarie 1917, a avut loc un impresionant miting. Printre cei care au luat cuvîntul s-a aflat și bătrînul muncitor Mirojnicov de la fosta uzină „Putilov", azi „Kirov", care a luat parte la asaltul Palatului de iarnă și care l-a vizitat și l-a ascultat pe Lenin.

În timp ce în piață răsunau grav și maiestos acordurile Internaționalei, pe blocul de granit roșu am citit cuvintele impresionante, simple ca și omul căruia li erau închinate: „Aici va fi ridicat monumentul lui V. I. Lenin".

GH. GHEORGHIȚA

Leningrad, 21 iunie.

★

LENINGRAD 21 (Agerpres). — La festivitățile de la Leningrad participă împreună cu alți oaspeți și o delegație a orașului București, condusă de Anton Vlădoiu, președintele Sfatului Popular al orașului București.

În numele cetățenilor orașului București tov. A. Vlădoiu a transmis la posturile de radio sovietice la 21 iunie, un mesaj de salut adresat Sovietului orășenesc Leningrad și populației marelui oraș.

Tratativele americano-japoneze

Kiși recunoaște că S. U. A. limitează suveranitatea Japoniei

WASHINGTON 21 (Agerpres). — TASS transmite: La 21 iunie primul ministru al Japoniei, Kiși, a continuat tratativele cu secretarul de stat al S.U.A., Dulles, și cu funcționari superiori ai Departamentului de stat, după care a avut o întrevedere cu președintele Eisenhower. Apoi primul ministru Kiși a vorbit la clubul național al presei.

În discursul său el a făcut o serie de observații critice la adresa politicii S.U.A. față de țările Asiei și în deosebi față de Japonia.

Referindu-se la știrile după care relațiile japono-americane se înrăutățesc și în Japonia se intensifică starea de spirit antiamericană, primul ministru japonez a recunoscut de fapt că aceste știri „nu pot fi ignorate". Subliniind că în Japonia au avut loc mari schimbări, KIȘI A RECUNOSCUT DE FAPT CĂ POLITICA S.U.A. FAȚĂ DE ȚARA LUI IMPIEDICĂ DEZVOLTAREA ȘI LIMITEAZĂ SUVERANITATEA JAPONIEI. În Japonia, a declarat el, lumea se întreabă dacă S.U.A. au de gînd că reține pentru totdeauna Okinawa și insulele Bonin; dacă S.U.A. nu cumva exercită presiuni asupra Japoniei, împiedicînd comerțul ei cu R. P. Chineză; pe ce bază S.U.A. iau măsuri în vederea limitării importului de mărfuri japoneze. În timp ce Japonia cumpără din S.U.A. aproape de două ori mai multe mărfuri decît vinde Statelor Unite.

Am venit în Washington, a adăugat el, pentru a primi de la înalții reprezentanți ai autorităților americane explicații în ce privește politica S.U.A. și intențiile lor față de aceste probleme precum și față de altele spre a putea explica această politică compatrioților mei.

Trecînd la alte probleme, Kiși a afirmat că „Japonia nu va deveni nici odată o țară comunistă sau neutră", pronunțîndu-se pentru o strînsă colaborare cu S.U.A. Kiși a amintit în continuare că de la semnarea tratatului, Japonia a creat forțe armate „defensive" și continuă crearea lor „în limita posibilităților sale".

În legătură cu aceasta Kiși a lăudat faimosul „tratat de securitate" dintre S.U.A. și Japonia.

Kiși a formulat la adresa U.R.S.S. pretenții cu caracter teritorial.

Vorbind despre Okinawa și grupul insulelor Bonin, stăpînite de americani, Kiși a spus că Japonia înțelege importanța strategică a acestor insule pentru „apărarea" lumii capitaliste. În același timp el a declarat că el dorește în modul cel mai serios să vadă cît mai grabnic rezolvată problema care se referă la viitorul acestor insule. Ocupîndu-se de problemele comerțului, Kiși a recunoscut „caracterul neliresc" al situației în care Japonia trebuie să se bizuie pe comerțul restrîns cu S.U.A. Japonia, a declarat el, are nevoie și de alte piețe din Asia de sud-est. Tocmai în această regiune se află R.P. Chineză. Sincer vorbind, a continuat Kiși, Japonia dorește extinderea comerțului ei cu R.P. Chineză, însă „în așa fel" încît să nu slăbească solidaritatea și securitatea lumii libere (adică capitaliste N.R.)

SPECTACOLE

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. 19.30: **Carmen**; Național I. L. Caragiale (Teatrul de vară „N. Bălcescu") 20: **Rețeta fericirii**; Armatei (sala Maghero) 19.30: **Femeia îndărătnică**; Armatei (sala Modern) 20: **Suflete de hîrtie**; Armatei (Arenele Libertății) 20: **Cei trei mușchetari**; Muncitoresc C.F.R. (Giulești) 19.30: **Domnișoara Nastasia**; Tineretului 19.30: **Bunbury**; Operetei 19.30: **Liliacul**; „C. Tănase" (grădina de vară Boema) 20: Premieră: **Mușchetarii tatii**; O.S.T.A. (sala Dalles) 21: **N-aveți un bilet în plus...?**; Teatrul de vară „23 August" 20.30: **Concert de muzică distractivă Edmond Deda.**

CINEMATOGRAFE: Patria, V. Alecsandri: **Richard al III-lea** (ambele serii); Gh. Doja, Arta, 1 Mai, București, Grădina Progresul: **Stan și Bran studenți la Oxford**; Republica, Libertății: **Romeo și Julieta**; Magheru, Elena Pavel (sală și grădină), Înfrățirea între popoare, 23 August (sală și grădină), G. Coșbuc (sală și grădină): **Incotro?**; I. C. Frimu (sală și grădină), Al. Popov, Popular: **Prăpastia**; Lumina, Dacia: **Din nou împreună**; Central: **Hotul cenușiu și Ilie în luna de miere**; Maxim Gorki: **Parada lui Charlot cu Charlie Chaplin** (partea II-a). Completare: **Comedia maghiară, Masă așterne-te și Munții Pirini**; Tineretului: **Garnizoana nemuritoare**; Timpuri Noi: **Vrăjitorul**. Completare: **Activitatea Crucii Roșii**; Crișul: **Cîndva la Paris**; Vasile Roaită, Alex. Sahia (sală și grădină), Aurel Vlaicu: **Dragoste de mamă**; Cultural: **Căsnicia dr. Danwitz**; Unirea (sală și grădină), Donca Simo (sală și grădină): **Dacă toți tinerii din lume**; C. David: **Ora H**. Completare: **Muntele Retezat**; Flacăra, Mioriița: **Inima cîntă**; T. Vladimirescu: **Aventurile lui Artiomka**; Munca: **Bonjour elefant**; Moșilor (sală și grădină) **Dispărut fără urmă**; Ilie Pintilie (sală și grădină): **Vagabondul** (ambele serii); M. Eminescu, Alianța: **Cîtadela sfărîmată**. Completare: **Farmecul adîncurilor**; Volga: **În focul luptei**; N. Bălcescu (sală și grădină): **Balada Siberiei**; Olga Bancic (sală și grădină): **Vocație.**

TELEVIZIUNEA: ora 20: **Pentru Festival (emisiune din Studio închisă) cînd de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova). Caricaturiștii din Studio (emisiune realizată din Studio de A. Matty). Film artistic de lung metraj. Buletin de știri. Buletin meteorologic.**

TIMPUL PROBABIL

Institutul Meteorologic Central anunță pentru zilele de 23, 24 și 25 iunie următorul timp probabil:

În București: Vreme instabilă la început și favorabilă averselor de ploaie însoțită de descărcări electrice. Vînt potrivit, temperatura la început în scădere ușoară apoi staționară.

În țară: Vreme răcoroasă în jumătatea de răsărit a țării, avînd un caracter mai instabil la începutul intervalului. Averse de ploaie parțiale însoțite de descărcări electrice vor continua să cadă mai ales în răsărit. Local în Moldova grindină. Vînt potrivit din sectorul nordic. Temperatura în scădere la începutul intervalului, apoi staționară. Minimele vor oscila între 8—18 grade, iar maximele vor varia între 20 și 30 de grade.

LOTO CENTRAL

La tragerea Loto Central din seara zilei de 21 iunie 1957, au fost extrase din urnă următoarele nouă numere: 70 44 42 33 56 78 27 39 23

Fondul general de premii pe țară este de 2.198.279 lei.

Redacția, Piața Scînteii Tel. 7.60.10, Administrația 7.60.10 7.60.20 interior 14.00. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".